

புத்த கால உணவு
வீட்டுக் கோட்டங்களில்
பயிரிட வேண்டியவை

பொருளடக்கம்.

பக்கம்.

அத்தியாயம்	1.—விதிக்கப்பட்ட உணவுப்பயிர்கள்	4
அத்தியாயம்	2.—உபகரணங்களும் ஆயுதங்களும்	5
அத்தியாயம்	3.—பயிர்மாற்றம்	6
அத்தியாயம்	4.—கூட்டெரு தயாரித்தல்	7
அத்தியாயம்	5.—தோட்டப் பயிர்களை நாசமாக்கும் பிராணிகளை ஒழித்தல்..	9
அத்தியாயம்	6.—பூமியைப் பண்படுத்தல்	12
அத்தியாயம்	7.—விதை விதைத்தல்	14
அத்தியாயம்	8.—நாற்று நடுத்தல்	15
அத்தியாயம்	9.—கிழங்குப் பயிர்கள்—			
	1. வள்ளிக் கிழங்கு	16
	2. வத்தானைக் கிழங்கு	19
	3. சேம்புக்கிழங்கு	20
	4. ஜெருஸலம் ஆட்டிசோக்	23
	5. மரவள்ளி	24
அத்தியாயம்	10.—அவரை வகைகள்—			
	1. அவரை	26
	2. தோல் அவரை	27
	3. கோழி அவரை	28
	4. போஞ்சி	30
அத்தியாயம்	11.—கறிச்சரக்குகள்—			
	1. வெங்காயம்	31
	2. மிளகாய்	33
	3. மிளகு	35
அத்தியாயம்	12.—காய்கறிகள்—			
	1. கீரை	36
	2. வெண்டி	39
	3. கத்தரி	41
	4. தக்காளி	42
	5. கரட்	44
	6. பீற்	45
	7. கோவா	45
	8. சாம்பல் வாழை	46
அத்தியாயம்	13.—பழவர்க்கங்கள்—			
	1. பப்பாளி	47
	2. பாஷன் பழம்..	49
	3. வாழை	50

முகவுரை.

இலங்கையில் கூடுதலான உணவு உற்பத்தி செய்ய வேண்டியது மிக அவசியமாக இருக்கிறது. ஆகவே கிடைக்கக்கூடியதாயிருக்கும் ஒவ்வொரு துண்டு நிலத்திலும் ஏதாவதொரு உணவுப் பயிரை நட்டு உண்டாக்கக்கூடியவரை முயற்சிக்க வேண்டும். பண்படுத்தக்கூடிய காணி, பூமி வைத்திருப்பவர்கள் உணவுப் பஞ்சம் ஏற்பட்டு பங்கிட்டுத் திட்டங்கள் நடைமுறையிலிருக்கும் இக்காலத்தில் தமது நிலங்களைச் சமமா சிடக்கவோ அல்லது வெறும் அலங்காரத்துக்குரிய பூமரங்கள் வளரவோ விடக்கூடாது. ஒவ்வொரு வித நிலமும் அதற்குப் பொருத்தமான உணவுப் பயிர்கள் நடுவதற்குப் பிரித்து வைக்கப்பட வேண்டும். இலங்கையில் உணவுப் பயிர்களை அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதற்கு நெல் வயல்களும் சேனைகளும் கமங்களும் இருக்கின்றன. அவற்றுடன் இலங்கை முழுவதும் ஆயிரக்கணக்கான வீட்டுத் தோட்டங்களும் காணித் துறைகளும் இருக்கின்றன. இந்த நிலங்கள் உணவுப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் ஆற்றலுடையவை. இவற்றில் உணவுப் பொருட்களை உற்பத்தியானால் இலங்கையின் உணவு உற்பத்தி மிகவும் அதிகரிக்கும். இந்தத் தோட்டங்களிலும் காணித்துண்டுகளிலும் என்ன பயிர் செய்யலாம் என்பதுபற்றிய தகவலும் மிக்ககூடுதலான விளைவு கிடைப்பதற்கு கையாளவேண்டிய செய்கை முறைகளும் இப்பிரசுரத்தில் சுருக்கமாகத் தரப்பட்டிருக்கின்றன. வீட்டுத் தோட்டங்களின் நிலைமைகளில் பயிரிடுவதற்கு மிகவும் தகுதியானவையென்று கருதப்படுவனவும் ஒருவரின் உணவில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுவதற்குத் தகுதியான சத்துள்ளனவுமான உணவுப் பயிர்கள் மட்டுமே இங்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன.

இப்பிரசுரத்திற் கூறப்பட்டுள்ள விஷயங்கள் ஏறக்குறைய இதே முறையில் தேசிய உணவு உற்பத்தி இயக்க ஆதரவில் சமீபத்தில் பத்திரிகையிகளில் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்த சுட்டுரைகளில் காணப்படுகின்றன. அவற்றையெல்லாம் ஒன்றாகத் திரட்டி வெளியிடுவது, பயிர் செய்பவர் அவரது தோட்டத்தில் அல்லது நிலத்தில், ஆகக்கூடுதலான உணவு உற்பத்தி செய்ய உதவியாயிருக்குமென்று கருதப்படுகிறது.

ஐந்தாம் அத்தியாயத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கும் பெருச்சாளி பொறிபற்றிய குறிப்பும் படமும் உதவியமைக்கு நான் திரு. பி. டி. யூடர் அவர்களுக்கு கடமைப்பட்டவனாயிருக்கிறேன்.

டபிள்யூ. ஆர். சி. போல்,
விவசாய அதிகாரி, தென்மேற் பிரிவு.

தேசிய உணவு உற்பத்திக் காரியாலயம்,
டின்ஸ் ரோட், கொழும்பு.
1944 ம் ௧௩0 ஒக்தோபர் 25 ந் உ.

யுத்தகால உணவு.

வீட்டுத் தோட்டங்களில் பயிரிடுவதென்ன?

அத்தியாயம் 1.

விதிக்கப்பட்ட உணவுப் பயிர்கள்.

வீட்டுத் தோட்டங்கள், சில காய் கறிவகைகளும் அவரை வகைகளும், கறிச் சர்க்குகளும் பழ வாக்கங்களும் பயிர் செய்வதற்கு மிகவும் தகுதியானவை. தானியங்களும் (நெல், சோளம், குரக்கள் போன்றவை) ஓரளவுக்கு வள்ளி, வத்தானை, சேம்பு, மரவள்ளி போன்ற கிழங்குகளும் வீட்டுத் தோட்டங்களிலுள்ள சொற்ப இடங்களில் அதிக விளைவு தருவதில்லையாதலால் இவற்றை வீட்டுத் தோட்டங்களில் பயிரிடுவது அதிக லாபகரமாயிராது. பெரிய வீட்டுத் தோட்டங்களில் கிழங்குப் பயிர்கள் வளர்க்கப்படலாமெனினும் அவை வயல்களில் பயிர் செய்யப்படுவதற்கே தகுதியுடையன.

காய்கறி வகைகளில் மிகவும் சிறந்த அல்லது நியாயமான அளவு உணவுச்சத்துக்கள் உள்ளனவாகவும் வீட்டுத் தோட்ட நிலைமைகளில் பயிர்செய்யத் தகுதி வாய்ந்தனவாகவுமுள்ள பயிர்களை மட்டுமே நட்டு வளர்க்க வேண்டும். தாழ்ந்த பிரதேசத்தில் பயிரிடுவதற்கு கிரை யினங்களும் வெண்டியும், கத்தரியும் மிகவும் முக்கியமானவை. மலைப் பிரதேசத்துக்கு, கோவா, கரோட், பீற் ஆகியவற்றுடன் கிரையினத்தைச் சேர்ந்த பசுவீ மிகவும் உபயோகமாயிருக்கும்.

புடல், பாவல், பீர்க்கு, சர்க்கரைப் பூசனி ஆகியவற்றிற்கு பயிரை அழிக்கும் பூச்சி புழுக்களால் சேதமேற்படுமானால் அவற்றை அதிக விசாலமான இடங்களில் பயிர் செய்யவேண்டும். சிறு இடத்தில் பயிர் செய்யப்பட்டால் பயிரை அழிக்கும் பூச்சிகளால் ஏற்படும் நஷ்டம் மிகவும் அதிகமாக இருக்கும். கரைக்காய் சாம்பற் பூசினிக்காய், கெக்கரிக்காய் ஆகியவற்றில் உணவுச் சத்துகள் மிகமிகக் குறைவு.

அவரைச் செடிகளின் இளம் காய்களிலும் விதைகளிலும் பிசிதம் அதிகமுண்டு பல வருடங்களுக்கு ஜீவித்திருக்கும் படரும் இன அவரைகள்—அவரை, தோல் அவரை கோழி அவரை ஆகியவை மிகவும் உபயோகமானவை. ஏனெனில் அவற்றைப் பந்தல் களில் படரவிட்டு வளர்த்தால் பல வருடங்களுக்கு காய்கள் கிடைக்கும்.

அவரைக் காயும், கோழியவரைக்காயும் பிஞ்சாக இருக்கும்போது உண்ணப்படுகின்றன தோல் அவரையின் விதைகள்மட்டுமே உண்ணப்படுகின்றன. காய்கள் உண்ணப் படுவதில்லை. போஞ்சிக் செடிகள்—படரும் இளமும், செடி இளமும்—மலைப்பிரதேசங்களில் பயிரிடுவதற்கே பொருத்தமானவை.

தாழ்ந்த பிரதேசத்துக்கு மிகவும் பொருத்தமான கறிச்சர்க்குகள், மிளகாய், வெங்காயம், மிளகு ஆகியனவாகும். மிளகை மரங்களின் அடிகளில் நட்டு வளர்க்கலாம்.

பழ மாங்களில் பப்பாளி, வர்ஜை பாஷன் பழக்கொடி ஆகியவை தரிதமாகக் காய்க்கக்கூடியனவாகும். பாஷன் பழக்கொடி வேலிகள் ஓரமாக நட்டு அவற்றின்மீது படரவிடப்படுவதுண்டு.

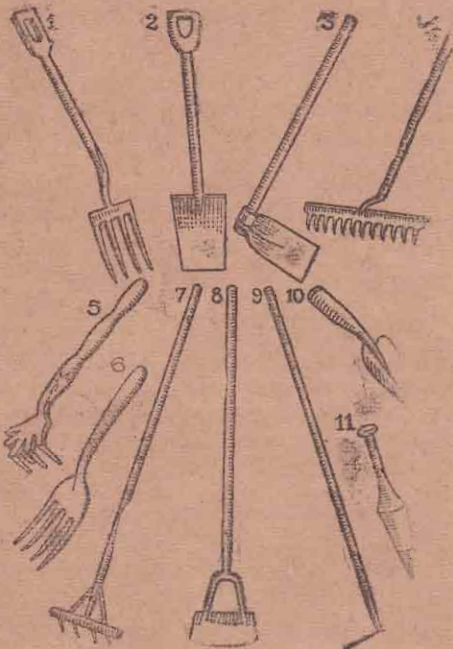
அத்தியாயம் 2.

உபகரணங்களும் ஆயுதங்களும்.

பெரும்பாலான வீட்டுத் தோட்டங்களில் உணவுப் பயிர்கள் நட்டு உண்டாகக்கூடியதாக இருக்கும் இடம் சிறிதாக இருப்பதால் கை ஆயுதங்கள் மட்டுமே உபயோகிக்கலாம். படம் 1 ல் நிலத்தைப் பண்படுத்திப் பயிர் செய்வதற்குத் தேவையான பல்வேறு உபகரணங்களும் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த உபகரணங்கள் அனைத்தும் இருக்க வேண்டியதில்லை. ஆனால் அவை இருந்தால் குறைந்த பிரயாசையுடன் சிறந்த பயன் கிடைக்கும்.

முதற் தடவையாகப் பயிர் செய்வதற்கு அல்லது அறுவடைக்குப் பின்னர் பூமி கடினமாக இருக்கும்போது நிலத்தை உடைப்பதற்கு முள்ளுக் கம்பி (படம் 1, இல. 1) உபயோகமானதாயிருக்கும். பசையை நிலத்தினிமிது ஐதாகப் பரவுதற்கும் முள்ளுக் கம்பியை உபயோகிப்பது வசதியாயிருக்கும்.

மண்ணைப் புரட்டிவிடுதற்கும், பாத்திகளும், வாய்க்கால்களும் போடுதற்கும் ஆழமாக வேருன்றியிருக்கும் புல் பூண்டுகளைப் பிடுங்குதற்கும் மண்வெட்டி (படம் 1, இல. 3)யையாவது, பாசை (படம் 1, இல. 2) யையாவது உபயோகிக்கலாம். நிலத்தின் மேற்பரப்பிலுள்ள பெரிய மண்கட்டிகளை சுமார் 10 இனங்களுக்குப் பின்னர் இந்த ஆயுதங்களில் ஏதாவது ஒன்றினால் உடைத்து விடலாம்.

படம் 1.—தோட்டச்செய்கைக்கு வேண்டிய உபகரணங்களும் ஆயுதங்களும்.

சிறு மண் கட்டிகளை உடைப்பதற்கும் கற்களையும் புல்பூண்டுகளையும் அப்புறப்படுத்துவதற்கும் பூமியை மட்டமாக்கி மண்ணை மிருதுவாக்குவதற்கும் குப்பைவாரி (படம் 1, இல. 4) தேவைப்படும். இதை நிலத்தின் மீது போட்டு பின்னும் முன்னுமாக இழுக்க வேண்டும். பின்னர் அதன் மறுபக்கத்தால் மண்ணை ஒப்பமாக்க வேண்டும்.

(Dutch Hoe) எனப்படும் புல்செருக்கும் ஆயுதத்தின் (படம் 1, இல. 8) உபயோகம் போதியளவு உணரப்படவில்லை. இந்த ஆயுதத்தைக்கு சிறு நீண்ட கைபிடி இருக்கின்றது. தராமீது இதை வைத்து மெதுமெதுவாக முள்ளோக்கி இடிப்பதன்

மூலம் புற்கள் வேருடன் கீளையப்படுகின்றன. நிலமும் அதிக துரிதமாக இளகும். பாத்திகளின் ஓங்கலை இதனால் பழுது பார்க்கலாம். வாய்க்கால்களையும் நடை பாதைகளையும் துப்பாவாக வைத்திருப்பதற்கு இது பயன்படும். இந்த ஆயுதம் முக்கியமாக மணற் தரைகளுக்கு உபயோகமாக இருக்கும்.

ஒற்றை ஆணிக்களை பிடுங்கி (படம் 1, இல. 9) ஒவ்வொரு வீட்டிலும் செய்துகொள்ளக் கூடிய ஒரு ஆயுதம். நாற்று மேடையிலுள்ள நாற்று வரிசைகளுக்கிடையேயுள்ள மண்ணைக் கிண்டிப் புல்லைப் பிடுங்குவதற்கு இந்த ஆயுதம் அவசியம். ஒரு நீண்ட மரக் கைப்பிடியில் ஆணியொன்றை அடிப்பதன் மூலம் இந்த ஆயுதத்தைச் செய்து கொள்ளலாம்.

கைக்கரண்டி (படம் 1, இல. 10), நாற்று மேடையிலிருந்து நாற்றுக்களைப்பிடுங்கி எடுப்பதற்கும் அவற்றை நடுவதற்குப் பாத்திகளில் குழிகள் தோண்டுவதற்கும் தேவைப் படும். பாத்தியில் பயிர்களுக்கிடையில் அதிக ஆழத்துக்கு வேளுன்றியிருக்கும் புற்களைப் பிடுங்குவதற்கும் இதை உபயோகிக்கலாம். கைக்கரண்டிக்குப் பதிலாக கூர்ப்பாரையை உபயோகிக்கலாம். கூர்ப்பாரை கூர்மையான மர ஆயுதமாகும். அது தேய்ந்து போகாமல் இருப்பதற்கு இரும்பு முனை வைத்துக்கொள்ளலாம். நாற்றுக்களைப் பிடுங்கி நடும்போது சிறு துவாரங்கள் செய்வதற்கு இதை உபயோகிக்கலாம்.

களைபிடுங்கி (படம் 1, இல. 5), பயிர் வரிசைகளுக்கிடையேயுள்ள மண்ணைக் கிண்டி இளக்கி மிருதுவாக்கிவிரைவதற்கு உபயோகிக்கப்படும் ஒரு ஆயுதமாகும். தரை மட்டத்தின் முனைத்திருக்கும் புற்களை இந்த ஆயுதத்தைக்கொண்டு அப்புறப்படுத்தலாம்.

கைமுள்ளை (படம் 1, இல. 6), அதிக நெருக்கமாகவுள்ள பயிர்களைச் சுற்றியுள்ள மண்ணைக்கிண்டி இளக்கி விடுவதற்கு உபயோகமானது. பூமி இறுசி, களை பிடுங்கியால் கிண்டக்கூடிய ஆழத்தைக்காட்டிலும் அதிக ஆழத்துக்கு நிலத்தைக் கிண்டிவிட வேண்டியிருக்கும்போது இந்த ஆயுதம் மிகவும் முக்கியமாகும். மண்ணெட்டியால் அல்லது பானாயால் பிடுங்கினால் சேதமடையக்கூடிய சிறு பயிர்களை நிலத்திலிருந்து எடுப்பதற்கு இதை உபயோகிக்கலாம்.

களைபிடுங்கி (படம் 1, இல. 7) யும் ஒற்றை ஆணிக்களை பிடுங்கியைப்போல், ஒரு நீண்ட மரக் கைப்பிடியில் இணைக்கப்பட்ட ஒரு சலாகையில் நான்கு 3 அங்குல ஆணிக்களை அடித்து வீட்டிலேயே செய்துகொள்ளக்கூடிய ஒரு ஆயுதமாகும். இந்த ஆயுதம் வெக்காயத்தைப்போல் நெருக்கமாக இருக்கும் பயிர் வரிசைகளுக்கிடையே போட்டு முன்னும் பின்னும் அழுத்து மண்ணைக் கிண்டி இளக்கிவிட்டு புற்களைக் களைவதற்குப் பயன்படும்.

அத்தியாயம் 3.

பயிர் மாற்றம்.

ஒரு தண்டு காணியில் ஒரே பயிரை அல்லது ஒரே இனப்பயிரை அடுத்தடுத்த வரும் பருவ காலங்களில் நடுத்தல் கூடாது. குறைந்தபட்சம் இரண்டு அல்லது மூன்று பருவ காலங்கள் கழித்துத்தான் அதே பயிர் அல்லது அதே இனப்பயிர் பயிரிடப்படுதல் வேண்டும். ஒரு குறிப்பிட்ட பயிரை அழிக்கும் பூச்சிகளும் நோய்களும் பூமியில்லாத ஒழிவுதற்கு ஒவ்வொரு பருவகாலத்திலும் பயிரை மாற்ற வேண்டியது அவசியமாகும். ஒரே நிலத்தில் அடுத்தடுத்த ஒரு பருவகாலத்துக்கு அதிகமாக ஒரே பயிர் வளர்க்கப் பட்டால் புல்லுருவி மிகத்துரிதமாகப் பெருகும். ஒரே பயிரை ஒரு நிலத்தில் அடுத்தடுத்த வரும் பருவகாலங்களில் நட்பால் நிலத்திலுள்ள பயிர் உணவு துரிதமாகத்

தீர்ந்துவிடும். சில பயிர்கள், உதாரணமாக மரவள்ளி, மற்றப் பயிர்களைக் காட்டிலும் அதிக பயிர் உணவை நிலத்திலிருந்து எடுக்கிறது. ஆழத்துக்கு வேர்விரும் பயிர்கள் பூமியின் கீழ்ப்படைகள் கடினமாகும்போது அவற்றை உடைத்து மிருதுவாக்கிவிடுகின்றன. ஆழத்துக்கு வேர்விடாத பயிர்களை அடுத்தடுத்து வளர்ப்பதால் ஆழத்திலுள்ள மண் இறுகிவிடும். அவனாயின்ப பயிர்களில் பூமியைச் செழிப்பாக்கும் தன்மை இருக்கிறது. இப்பயிர்களுக்கு காற்றிலிருந்து நைட்ரோஜனை எடுத்து அவற்றின் வேர்களில் சேமித்து வைக்கும் சக்தியிருக்கிறது. ஒரு அவரையின்ப பயிர் அதன் பின் நடப்பரும் பயிருக்கு இவ்விதம் சகாயம் செய்கிறது. அல்லது அது தான் நிலத்திலிருந்து பெற்ற நைட்ரேஜினில் பெரும் பகுதியை மீண்டும் நிலத்துக்குக் கொடுத்துவிடுகிறதெனலாம். மரவள்ளி வத்தாளை போன்ற சில பயிர்கள் புல் பூண்டுகளை வளாவிடாது தடுக்கின்றன. பெரிய தோட்டங்களில் புல் பூண்டுகள் அதிகமாக முனைத்தால் அதைத் தடுப்பதற்கு இப்பயிர்கள் உபயோகிக்கப்படும்.

ஆகவே ஒரே நிலத்தில் பல இனப்பயிர்களை ஒரு சீரம்படி மாறிமாறிப் பயிர் செய்வது உசிதமாகும். பயிர்களை எந்தக் சீரம்படி மாறிமாறிப் பயிர்செய்ய வேண்டுமென்பதை பயிர் செய்பவரே தீர்மானிக்க வேண்டும். ஒரு பகுதிக்கு எந்தெந்தப் பயிர்கள் அதிக தகுதியாய்நகன வென்பதையும் அவற்றில் பயிர் செய்பவருக்கு எவ்வெப்பயிர்கள் பிடித்தமானவை என்பதையும் அப்பயிர்களின் வயதையும்கொண்டே அவை பயிரிடப் படவேண்டிய சீரமை தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும்.

விவேகமான முறையில் பயிர்களைக் கலந்தும் நடலாம். கலந்து நடும் பயிர்கள் மூன்றாம் பின்னாமாக விளையும் பயிர்களையிருத்தல் நலம். உதாரணமாக கத்தரி, வெண்டி அல்லது கோவாவுடன் லெட்டுளும், வள்ளிக்கிழங்குடன் மினகாய், கத்தரி, அல்லது வெண்டியும், அவரை தோல் அவரை அல்லது கோழி அவரையுடன் பசுவும் கலந்து பயிரிடப்படலாம். அவரைபோன்ற கோதுள்ள காய்காய்க்கும் பயிருடன் கோதுள்ளகாய் காய்க்காத ஒரு பயிரைக் கலந்து பயிரிடுவது நன்மைதரும். உதாரணமாக போஞ்சியுடன் தக்காளியைக் கலந்து பயிர் செய்தால் போஞ்சி வளரும்போது அல்லது அதுவடை செய்யப்படும்போது அதன் வேரிலுள்ள நைட்ரோஜன் தக்காளிக்கு உபயோகப்படும். இவ்விதம் கலந்து பயிர் செய்வதால் ஒரு காணியில் அப்பயிர்களை அதே கால அளவில் தனித்தனியாகப் பயிர் செய்வதால் கிடைக்கக்கூடிய விளைவிலும் பார்க்கக் கூடுதலான விளைவு கிடைக்கும்.

அத்தியாயம் 4.

கூட்டுரு தயாரித்தல்.

பூமிக்குப் போதிய பசுனை போடாமல் எந்தப் பயிரையும் நடுத்தல் கூடாது. பயிர் நடுவதற்கு முன்னர் நிலத்திற்குப் போடவேண்டிய மிக்கின்றத பசுனை கூட்டுருவே யாகும். இது ஒரு பூரணமான பசுனையாகும். ஏனெனில் இதில் எந்தப் பயிருக்கும் வேண்டிய முக்கியமான மூன்று பயிர் உணவுகளும் இருக்கின்றன. கூட்டுரு நல்ல முறையில் தயாரிக்கப்பட்டால் கால் நடை எருவுக்குச் சமானமாக இருக்கும். கால் நடை உரத்தைக் காட்டிலும் கூட்டுருவில் ஒரு அணுகூலம் இருக்கிறது. அதாவது கால் நடை எருவைக்கொண்டு அதைப்போல் 5 முதல் 10 மடங்கு கூட்டுரு தயாரிக்கலாம்.

தேவையான பொருட்கள்.

தோட்டத்திலும் வீட்டிலும் கூட்டிச் சேர்க்கக்கூடிய இவைகள் தாவரப் பொருட்கள் (சம்பு தட்டிகள் நீக்கலாக, அவை எரிக்கப்பட வேண்டும்), காய்கறிகள் பழங்கள் ஆகியவற்றின் தோல்கள் மாச்சாம்பல் போன்ற குப்பைகளைக் கொண்டு கூட்டுரு

படம் 2.—(1) கூட்டெரு செய்வதற்கு வேண்டிய பொருட்கள்.

(2) கூட்டெருக் குவியலின் தோற்றம்.

போட்டுத் தயாரிப்பது; மற்றொன்று குவித்துவைத்துத் தயாரிப்பது. வெயில் அதிகமாக இருந்து தண்ணீர் கிடைப்பது கஷ்டமாயிருந்தாலன்றி இரண்டாவது முறை அதிக நிரூபிக்கமானது. குழிகள் 2 அடிக்கு அதிகமான ஆழமில்லாமல் இருக்கவேண்டும். குவியல்கள் 3 அடி உயரமுள்ளனவாக இருக்கத் வேண்டும்.

குப்பைகள் கிடைக்கும்போது அவற்றைப் படைபடையாகப் பரவி இடையிடையே கால் நடை எரு வீட்டுப்பறவை எரு, பச்சை இலை, சாம்பல் ஆகியவற்றைத் தூவிவிட வேண்டும். குப்பைக் கிடங்கு அல்லது குவியல் தண்ணீரினால் ஈரப்பற்றுடையதாக வைத்திருக்கப்பட வேண்டும். கிடங்கு நிரம்புவதற்கு அல்லது குவியல் சரியான உயரத்திற்கு வருவதற்கு இரண்டு வாரங்களுக்கு மேல் செல்லப்படாது. அதன் பின்னர் குப்பை உக்குவதற்காக அதைப் புரட்டிவிட வேண்டும். இரண்டு வாரங்களுக்குப் பின்னர் மீண்டும் ஒரு தடவை புரட்டிவிட்டு அதிலிருந்து ஒரு மாதம் கழித்துக் கடைசித் தடவை யாகப் புரட்டிவிட வேண்டும். ஆரம்பத்திலிருந்து மூன்று மாதங்களுக்குப் பின்னர் குப்பை கூட்டெருவாக மாறி உபயோகத்துக்குத் தயாராகிவிடும்.

அடுத்த தடவை கூட்டெரு தயாரிக்கும்போது முந்திய குழி அல்லது குவியலிலிருந்து சுமார் ஒரு மாத காலம் அழுவிய குப்பையில் ஒரு சிறு அளவை எடுத்துச் சேர்த்துக் கொண்டால் புதிய கிடங்கில் அல்லது குவியலில் உள்ள குப்பை துரிதமாக உக்குவதற்கு உதவியாக இருக்கும். குப்பை அழுக் ஆரம்பிக்கும் காலத்தில் கிடங்கு அல்லது குவியலின் சீதோஷனை நிலைமை மிகவும் அதிகமாக இருக்குமாயின் புல் விதைகளும் பூச்சி புழுக்களின் முட்டைகளும் மடிந்து போகும்.

உபயோக அளவு.—

ஒரு சதுர அடி நிலத்துக்கு சுமார் $\frac{1}{2}$ ருத்தல் முதல் 1 ருத்தல்வரை கூட்டெரு உபயோகிக்கவேண்டும்.

தயாரிக்கலாம். பசு மாடாவது வீட்டுப் பறவைகளாவது இருந்தால் அவற்றின் எருவை குப்பை விரைவாக அழுதி மக்குவதற்கு உபயோகிக்கலாம். சுமார் 20 பங்கு குப்பைக்கு ஒரு பங்கு சாணம் போதுமானது. சாணம் கிடைக்காவிட்டால் குப்பையுடன் மூன்றில் ஒரு பங்கு பச்சை இலைகளைச் சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள்.

முறைகள்.

கூட்டெரு தயாரிப்பதற்கு இரண்டு முறைகள் உண்டு. ஒன்று குழியில்

அத்தியாயம் 5.

தோட்டப் பயிர்களை நாசமாக்கும் பிராணிகளை ஒழித்தல்.

தோட்டப் பயிர்களுக்கு அதிக நாசமுண்டுபண்ணும் பிராணிகள், எறும்பு, பனிநத்தை, நத்தை, எலி பெருச்சாளி ஆகியனவாகும்.

1. எறும்புகள்

வெய்யிற காலத்தில் கீரை, மிளகாய், தக்காளி விதை போன்ற சிறு விதைகள் விதைக்கப்பட்டதும் நிலத்தில் கூடுகள் கூட்டி வசிக்கும் எறும்புகள் விதைகளை இழுத்துச் சென்று விடலாம்.

(அ) எறும்புக் கூடுகள் இருக்குமிடங்கள் அழிந்து போகக்கூடியதாக நிலத்தை நன்கு சீண்டி விடுங்கள்.

(ஆ) எறும்புக் கூடுகளுக்குச் செல்லும் புற்றுக்களைக் கண்டுபிடித்து அவற்றில் கொதி தண்ணீரை ஊற்றுவார்கள். எறும்புக் கூடுகளை நாசமாக்கும் மற்றொரு முறை அவற்றில் மண்ணெண்ணெய்யையும் நெருப்புத் தண்ணீரையும் (Jeyes Fluid) கலந்து ஊற்றி சுரமாக்கிவிடுவதாகும். இதற்கு முதலில் 2 அவுன்ஸ் சோயு கரைக்கப்பட்ட ஒரு பைன்ட் ஜலத்தில் இரண்டு பைன்ட் மண்ணெண்ணெயைக் கலந்து பின்னர் அதில் ஒரு பைன்ட் நெருப்புத் தண்ணீரைச் சேர்த்து 4 முதல் 5 கலன் தண்ணீராகப் பெருக்கிக் கொள்ளவேண்டும். இத்திராவகத்தைப் பூவானியினால் எறும்புக்கூட்டில் மெதுவாக ஊற்றவேண்டும். மண்ணெண்ணெய்க்கும் நெருப்புத் தண்ணீருக்கும் பதிலாக மண்டி எண்ணெயைக் கொண்டு இதேபோன்ற ஒரு ஒளஷைத்தைத் தயார்பண்ணிக்கொள்ளலாம்.

2. பனி நத்தைகளும், நத்தைகளும்.

இப்பிராணிகள் நாற்றுகளுக்கும் இனம் பயிர்களுக்கும் அதிக சேதம் உண்டுபண்ணுகின்றன.

(அ) அழுகும் இலை தளைகளும் குப்பைகளும் சுரமான நிலம் இடங்களில் இருந்தால் அவற்றை அகற்றித் துப்பரவாக்கிவிடவும். இப்படிப்பட்ட இடங்கள் பனி நத்தை களுக்கும் நத்தைகளுக்கும் உறைவிடமாகும். குப்பைகளைக் கூட்டி ஒரு இடத்தில் குவித்துப் பசுவை தயாரிப்பதற்கு உபயோகிக்க வேண்டும்.

(ஆ) எல்லாப் பனி நத்தைகளையும் அவற்றின் முட்டைகளையும் சேகரித்து கடுதண்ணீர்ப் பீப்பா ஒன்றுக்குள் போட்டுவிடுங்கள். அல்லது 2 ருத்தல் பல்மாணிக்கத்தை 5 கலன் தண்ணீரில் கரைத்து அதற்குள் குறைந்தபட்சம் 10 நிமிடங்களுக்குப் போட்டுவைப்புகள். இந்தப் பல்மாணிக்கத் திராவகத்தை மீண்டும் உபயோகிக்கலாம் செத்த பனிநத்தைகளையும் நத்தைகளையும் புதைத்துவிட வேண்டும்.

(இ) கற்களையும் செங்கட்டிகளையும் குப்பைகளையும் அழுகும் இலை தளைகளையும் குவித்து வைத்தால் நத்தைகள் அவற்றில் குடிபுகும். அப்பொழுது அவற்றைப் பொறுக்கி அழித்துவிடலாம்.

3. எலிகளும் பெருச்சாளிகளும்.

சிறிய புறறெலிகள் பெரிய விதைகளையும் நாற்றுகளையும் அழிக்கும். வத்தானைக் கிழங்கு மரவள்ளிக் கிழங்குபோன்ற நிலத்திற்குள் விளையும் கிழங்குகளுக்கு எலிகளும் பெருச்சாளிகளும் சேதம் உண்டுபண்ணும்.

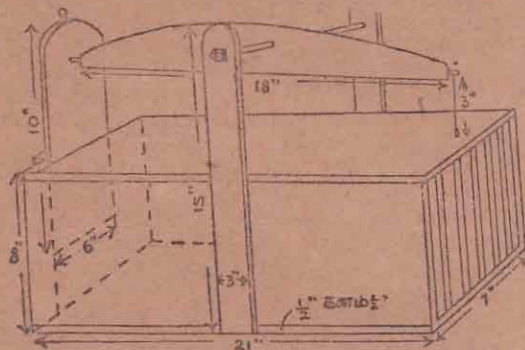
- (அ) வளைகளைப் பாடுகாக்கும் புல்பூண்டுகள் குப்பைக் குவியல்கள் ஆகியவற்றை அப்புறப்படுத்திவிடுங்கள்.
- (ஆ) பொறிகளை உபயோகிப்புகள். பொறிக்கதவுள்ள கூடுகளை உள்ளே இரைவைத்து உபயோகிக்கலாம் அல்லது எலிகளை அடித்துக்கொல்லும் பொறிகளை உபயோகிக்கலாம்.
- (இ) நஞ்சு ஊட்டப்பட்ட தீன்களைக் காசிடத்திற் சுற்றி உபயோகிப்புகள். "பேரியம் கார்பனேட்" ஒரு பங்குடன் நான்கு பங்கு அவித்த மரவள்ளிக் கிழங்கையாவது வத்தானைக் கிழங்கையாவது உபயோகிக்கலாம். மாவாக அரைக்கப்பட்ட கண்ணாடியையும் உபயோகிக்கலாம். இதைச் சம அளவான பாரிஸ் சாந்துப் பொடி நான்கு பங்கு சீனி, 20 பங்கு மா ஆகியவற்றிடன் கலந்து உபயோகிக்க வேண்டும்.
- (ஈ) கந்தகத்தைக் கொண்டு புகையடியுங்கள். கந்தகத்தானை மண்ணெண்ணெய் விட்டுப் பிசைந்து சிறு பங்குகளாகப் பிரித்து காசிடத்திலே சுற்றி பகல் நேரத்தில் எறும்பு வளையின் வாயில் வைத்துக் கொளுத்தி ஒரு தடியினால் உள்ளே தள்ளிவிட வேண்டும். பின்னர் பொந்தின் வாயை ஈரமண்ணினால் அடைத்து விட வேண்டும். மறு நாள் புதிதாகப் பொந்துகள் திறக்கப்பட்டிருந்தால் அவற்றிற்கும் இதேபோல் புகை அடிக்க வேண்டும்.

4. பெருச்சாளிப் பொறி செய்யும் விதம்.

இப்பொறி 21 அங்குல தீளமும் 8 அங்குல உயரமும் 7 அங்குல அகலமும் உள்ளதாக இருக்கவேண்டும். $\frac{1}{2}$ அங்குல கனமுள்ள பலகையினால் இதைச் செய்யவேண்டும். பலகைகள் பொருத்தவில்லாமல் ஒரே துண்டாக இருக்கவேண்டும். பொருத்தப்பட்டால் கொஞ்சம் கூட வெளிச்சம் தெரியாதபடிக்கு உட்புறத்துக்கு துத்தநாகத் தகடு அடிக்க வேண்டும். இவ்விதம் செய்யாவிட்டால் பெருச்சாளி பொருத்துள்ள இடங்களைக் கடித்துத் துளைத்துவிடும். இப்பொறி செய்வதற்கு "கிளிசப்பு" பலகைகள் மிகவும் தகுதியுடையனவாகும்.

8 அங்குல உயரமும் 7 அங்குல அகலமுமுள்ள சம அளவான இரு சட்டங்களில் இப்பலகைகளை ஆணி வைத்து அடிக்கவேண்டும். இச்சட்டங்களில் ஒன்றுக்கு இரும்புக் கம்பிகளால் கிறுதி போடவேண்டும். கம்பிகளுக்கிடையில் $\frac{1}{2}$ அங்குல இடைவெளி இருக்கவேண்டும். இதற்குப் பதிலாக கம்பிவலை உபயோகிக்கப்படலாகாது. அதைப் பெருச்சாளி வெக சுவயமாகக் கடித்து அறுத்துவிடும். மற்றச் சட்டத்தின் வெளிப்புறத்தில் 2 அங்குல அகலமும் 8 அங்குல உயரமுமுள்ள தவாளிக்கப்பட்ட இரு மரத் துண்டுகள் இணைக்கப்படவேண்டும். இந்தத் தவாளிப்புகளில்தான் பொறிக் கதவு இயங்கும். சட்டங்கள் 2 அங்குல அகலமும் 1 அங்குல கனமுமுள்ள "கிளிசப்பு" சலகைகளைக்கொண்டு செய்யப்பட வேண்டும். அதன் கூரிய ஓங்களைப் பெருச்சாளி கடிக்காதபடி தடுப்பதற்கு உட்புறத்துக்கு துத்தநாகத் தகடு அடிக்கவேண்டும். பலகைகளுக்கு ஆணிவைத்து அடித்த பின்னர் 15 அங்குல உயரமும் 3 அங்குல அகலமுமுள்ள இரு பலகைத்துண்டுகளை எடுத்து பொறியின் இரு பக்கங்களிலும் கிறுதி இருக்கும் முனையிலிருந்து 8 $\frac{1}{2}$ அங்குல தூரத்தில் இணைக்கவேண்டும். இப்பலகைத்

துண்டுகளின் நுனியிலிருந்து $1\frac{1}{2}$ அங்குல தூரத்தில் இரண்டு வட்டமான துளைகள் போடப்படவேண்டும். பொறிக் கதவை இயக்கும் துலாவின் அச்சானி இத்துவாரங்களினூடாகச் செல்லும். துலா 18 அங்குல நீளமும் பூட்டில் காட்டப்பட்டிருப்பது போன்ற உருவமும் உள்ளதாக இருக்கவேண்டும். கிருதியிருக்கும் பக்கத்து துலா முனையில் $\frac{1}{2}$ அங்குலம் வெளியில் நீட்டிக்கொண்டிருக்கக் கூடியதாக ஒரு சிறு இரும்பாணி அறையப்படவேண்டும். இரையைத் தொட்டதும் பொறிக்கும் விசை கழன்றுவிடுதற்கே இந்த ஆணி உபயோகிக்கப்படுகிறது.

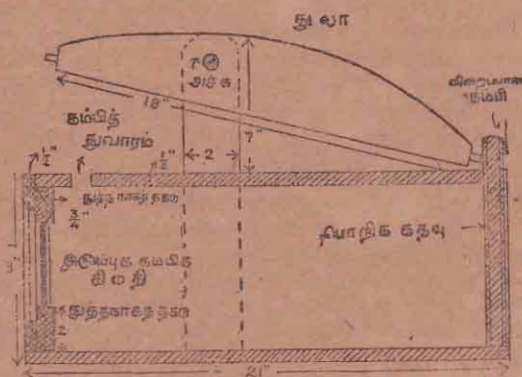

படம் 3.—(1) பெருச்சாளிப் பொறி.

பொறிக்கும் விசை விரைப்பான கம்பியினால் செய்யப்படவேண்டும். உருண்டைக் குடைக்கம்பி இதற்கு மிகவும் பயன்படும். இந்தக் கம்பி 3 அங்குல நீளமுள்ளதாயும் நுனியிலிருந்து $2\frac{1}{2}$ அங்குல தூரத்துல ஒரு சிறிய தடம் உள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டும். இந்தக் கம்பி உட்புறத்திலிருந்துவிடால் தடம் துலாவைக் கண்டிப்பிடித்துக்கொள்ள உபயோகப்படும். பொறிக்கும் விசைக் கம்பி நுனியிலிருந்து $\frac{1}{2}$ அங்குல தூரத்தில் "ட" போல் வளைக்கப்படவேண்டும். இது துலாவை இழுத்துப் பிடித்துக்கொள்வதற்குப் பயன்படுகிறது. பொறிக்கும் விசைக் கம்பியின் மற்ற முனை இரைமாட்டுவதற்கு வட்டமாக வளைக்கப்படவேண்டும்.

பொறிக் கதவு "கிளி சப்பு" அல்லது பலா போன்ற கனத்த மரத்தினால்செய்யப்படவேண்டும். பொறிக் கதவின் உயரம் 10 அங்குலம், அகலம் $6\frac{1}{2}$ அங்குலம். கதவின் பக்க ஓரங்கள் தவாளிப்புகளில் சுறுக்கிச் செல்வதற்கு சரிவாக சீவப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

தேங்காய்ச் சொட்டு (சுடாத்தி), வத்தனை அல்லது மாவளளிக் கிழங்குத் துண்டு இரையாக உபயோகிக்கப்படலாம். தேங்காய்ச் சொட்டுத்தான் மிகவும் நல்லது.

(2) பெருச்சாளிப் பொறியின் அமைப்பு.

பொறியைச் சுத்தம் செய்யவோ வெயிலில் காயவைக்கவோ கூடாது. பொறியில் பெருச்சாளியின் மணம் இருந்தால் இதர பெருச்சாளிகள் அதற்குள் துழைவதற்குத் தயங்கமாட்டா. பெருச்சாள் பொறியில் சிக்கியபின்னர் அதைக் கொல்லுவதற்கு சிறந்த வழி பொறிக் கதவை சிறிது திறந்து பெருச்சாளியை ஒரு சாக்குக்குள் துழைய விட்டு அதன் பின்னர் சாக்கைத் தண்ணீருக்குள் அழுக்குவதாகும்; அல்லதுபோலத் தடித்த கம்பினால் ஒரு அடி போட்டால் போதும்.

அத்தியாயம் 6.

பூமியைப் பண்படுத்தல்.

உணவுப் பயிர்களை நட்டு வளர்ப்பதில் சிடைக்கக்கூடிய வெற்றி பூமியைப் பண்படுத்தலும் முறையிலேயே பெரிதும் தங்கியிருக்கிறது. பயிர் செய்வதற்கு நிலத்தைப் பண்படுத்துவதற்கான சகல காரியங்களிலும் மிகுந்த கவனம் செலுத்த வேண்டியது அவசியமாகும்.

விதை விதைப்பதற்கு பூமியைத் தயார்செய்வதில் நான்கு நோக்கங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. அவையாவன :—

- (1) புல் முளைப்பதைத் தடுத்தல்.
- (2) போதியளவு பசுளை போடுதல்.
- (3) மண்ணை ஒப்பமாகவும் மிருதுவாகவும் செய்தல்.
- (4) மண்சிறைவைத் தடுத்தல்.

விதை விதைக்கப் பாத்திகளைத் தயார் செய்வதிலுள்ள பல்வேறு கட்டங்களை பின் வருமாறு :—

(1) புற்களையும் வேர்விராய்களையும் அப்புறப்படுத்துக.

புல் பூண்டுகள் நிலத்திலுள்ள உபயோகமான பயிர் உணவையும் ஈரத்தையும் அபகரித்துவிடுகின்றன. அவை பயிர்களைக் கெடுத்தும் விடுகின்றன. புல் பூண்டுகள் பூத்துக் காய்த்து விதை சிந்தவிடக்கூடாது. விட்டால் அவை வெகு தூர்தமாகப் பெருகும். ஆகவே புல் பூண்டுகளைக் கண்டால் அவற்றை உடனே பிடுங்கி எடுத்துவிட வேண்டியது அவசியமாகும்.

குறிப்பு.—புல் பூண்டுகளையும் வேர் விராய்களையும் கூட்டெருவாக மாற்ற வேண்டும். அவற்றை எரிக்கவோ வீசிவிடவோ கூடாது.

(2) மண்ணை உடைத்துப் புரட்டிவிடுக.

பூமி கடினமாக இருந்தால் அதை முதலில் முள்ளுக்கம்பியால் உடைத்து மண் வெட்டியால் புரட்டிவிட வேண்டும். மண்ணைப் புரட்டி விடுவதால் புல் பூண்டுகள் புதைந்து அழுதிப்போகும். நிலத்துக்குள் வேரூன்றிய புல் பூண்டுகள் தரை மட்டத்துக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட பின்னர் கை வாருகோலினால் சேகரிக்கப்பட்டு கூட்டெருக்குவியலில் சேர்க்கப்பட வேண்டும்.

(3) பசனையைப் பரவி முள்ளுக்க கம்பியால் புதைத்துவிடுக.

நிலத்துக்குப் போதிய பசனையில்லாமல் அதில் பயிர் செய்யக்கூடாது. எப்பொழுதும் கூட்டெரு உபயோகிக்கப்பட வேண்டும். கூட்டெருவைத் தோட்டத்தில் தயாரித்து ஒரு சதுர அடிக்கு $\frac{1}{2}$ ரூத்தல் வீதம் ஐதாகப் பரவ வேண்டும். கூட்டெருவுடன் வியாபாரச் பசனையும் போட்டால் அதிக பலன்தரும்.

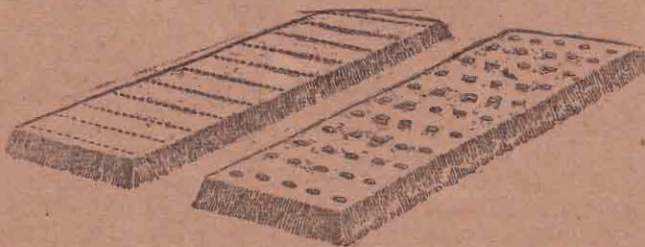
(4) மண்கட்டிகளை உடைத்து நிலத்தை மட்டமாக்குக.

பத்துத் தினங்கள் வரை புரட்டி விடப்பட்ட மண்கட்டிகளை அப்படியே சிடக்க விட்டால் புல் விதைகள் முளைக்க ஆரம்பிக்கும். உதிரிந்து போகாதிருக்கும் மண்கட்டிகளை மணவெட்டியால் உடைத்து புல் முளைகளை அதிக வேண்டும். பின்னர் நிலத்தைப் பெரும்படியாக மட்டமாக்க வேண்டும்.

(5) பொருத்தமான அளவில் பாத்திகள் செய்க.

குழிகளிலும் வரம்புகளிலும் நடப்பும் பயிர்கள் நீங்கலாக வீட்டுத் தோட்டப் பயிர் களில் பெரும்பாலானவை மண்சிதைவைத் தடுப்பதற்காக பாத்திகளிலேயே பயிரிடப்பட வேண்டும்.

மழைகாலத்தில் பாத்திகள் சுமார் 6 முதல் 9 அங்குலம் உயரமுள்ளனவாக இருக்க வேண்டும். தண்ணீர் வடிவதற்கு பாத்திகளுக்கிடையில் ஒரு அடி அகலமுள்ள வாய்க்கால்கள் இருக்க வேண்டும். வரட்சிக்காலத்தில் பாத்திகளுக்குத் தண்ணீர் விட்டுக்கொண்டிருக்க வேண்டுமானாலும் அவை நிலமட்டத்துக்குக் கீழே 2 முதல் 3

படம் 4.—(1) திரை நிரையாக விதைக்கப்பட்ட மேடை.

(2) இடைவெளிவிட்டு விதைக்கப்பட்ட மேடை.

அங்குல ஆழத்தில் இருக்க வேண்டும். பாத்திகளில் ஈரம் தங்குவதற்காக அவற்றைச் சுற்றி வரம்புகள் போட வேண்டும். பயிர் செய்பவர் பக்கத்திலுள்ள பாத்திகளுக்குக் கெடுதி உண்டுபண்ணாமல் விதை விதைத்தல், களை பிடுங்குதல், நாற்று நடுத்தல் முதலிய காரியங்களைச் செய்யக்கூடியதாக ஒவ்வொரு பாத்தியும் 4 அடி அகலத்துக்கு மேலிலா திருக்க வேண்டும்.

நிலத்தை நுட்பமாகச் சம்பபடுத்துக.

மண் கட்டிகள் இருந்தால் அவற்றை உடைத்து பாத்திகளை நுட்பமாகச் சம்பபடுத்தி குப்பை வாரியைக்கொண்டு மேற்பாப்பை இளக்கி, யிருதுவாக்கிவிட வேண்டும். இப்படிச் செய்தால் விதைகள் நன்கு முளைக்கும்.

அத்தியாயம் 7.

விதை விதைத்தல்.

விதை விதைக்கும் சரியான முறைகளைக் கைக்கொள்ளுவதில் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். முக்கிய விஷயங்கள் கீழே தரப்பட்டிருக்கின்றன.

(1) நன்கு முளைக்கக்கூடிய சுத்தமான விதைகளை உபயோகியுங்கள்.

எப்பொழுதும் விதைகளை நம்பிக்கையான இடத்திலிருந்து வாங்க வேண்டும். அல்லது தோட்டத்திலுள்ள சிறந்த பயிர்களிலிருந்து எடுக்க வேண்டும்.

விதை பழையதாக இருத்தலாகாது. பொதுவாக பத்து மாதங்களுக்கு மேற்படாததாக இருக்கவேண்டும் அல்லது போனால் விதைகள் முளைப்பது சீகவும் குறைவாக இருக்கும். புதிய விதைகள் அதாவது ஒரு மாதத்திற்கும் குறைந்தவை பெரும்பாலும் நற்பலன் தருவதில்லை.

விதைகளை விதைப்பதற்கு முன்னர் அவை நன்கு முளைக்கும் தன்மையுள்ளனவா என்பதை அறிவதற்குப் பரிசீலனாத்தமாக முளைக்க வைத்துப்பாருங்கள். ஒரு சட்டியில் அல்லது பெட்டியில் விதையின் பருமனுக்கேற்றவாறு 50 முதல் 200 விதைகளை விதைப்பதன்மூலம் இப்பரிசீலனையைச் செய்து பார்க்கலாம். நல்ல விதைகளாயிருந்தால் நூற்றுக்கு 85 வீதத்துக்கு அதிகமான விதைகள் முளைக்க வேண்டும்.

(2) விதைகளை வரிசையாகவோ இடைவெளிவிட்டோ விதையுங்கள்.

விதைகளை ஒருபோதும் கண்டபடி வீசாதீர்கள். சிறிய விதைகளை நிரை நிரையாகவும் (படம் 4, இல. 1), பெரிய விதைகளை இடைவெளிவிட்டும் விதைக்க வேண்டும். வரிசையாக விதைப்பதும் இடைவெளிவிட்டு விதைப்பதும் பயிரையும் அது நாற்று மேடையிலா அல்லது வெளியிடத்திலா விதைக்கப்படுகிற தென்பதையும் பொறுத்ததாயிருக்கும். நிரை நிரையாகவும் இடைவெளிவிட்டும் விதைப்பதால் பயிர் வரிசைகளுக்கிடையேயுள்ள மண்ணை அடிக்கடி சிணுடி இளக்கிவிடலாம். அதனால் பயிர்கள் நெருக்கமாக முளைப்பது தவிர்க்கப்படுவதுடன் அதிக சேதியின்றிப் பயிர்களைக் களையவும் நாற்றுப்பிடுங்கி நடவும் முடிகிறது.

நிரை நிரையாக விதைக்கும்போது மிளகாய், முளைக்கீரை விதைகள்போன்ற சிறு விதைகள் நெருக்கமாக விழாமல் இருப்பதற்காக மிருதுவான மண்ணுடன் அல்லது சாம்பலுடன் கலந்துகொள்ளப்பட வேண்டும். வெண்டி, போஞ்சி விதைகள்போன்ற பெரிய விதைகள் இடைவெளிவிட்டு விதைக்கப்பட வேண்டும்.

(3) உரிய ஆழத்தில் விதையுங்கள்.

சிறிய விதைகள் தரைமட்டத்துக்குச் சமீபமாகவும், பெரிய விதைகள் 2 முதல் 3 அங்குல ஆழத்திலும் விதைக்கப்பட வேண்டும். நாற்று மேடையில் சிறிய இனவிதைகளை விதைப்பதாயிருந்தால் மட்டமான விளிம்பு உள்ள ஒரு பலகையால் நாற்று

மேடைக்குக் குறுக்காக 3 மூதல் 4 அங்குல இடைவெளிவிட்டு 3 அங்குல அகலமுள்ள கோடுகள் இழுத்து அக்கோடுகளில் விதைகளைப் போட்டு அதன் பின்னர் மண்ணை முடிவிடவேண்டும்.

படம் 5.—நாற்று மேடைகளில் நாற்று வரிசைகளுக்கிடையேயுள்ள புற்களை ஒற்றை ஆணிக்களை பிடுக்கியால் களைதல்.

(4) அவசியமானால் நூற்று மேடைக்கு நிழல் போடவேண்டாம்.

நாற்று மேடைகள் எப்பொழுதும் ஒரு ஒதுக்கமான இடத்திலேயே போடப்பட வேண்டும். மூளைகள் தரைக்கு மேல் தெரியும் வரை நாற்று மேடைக்கு நிழல் போட்டுவைக்க வேண்டும். மினகாய் போன்ற சில இன விதைகளின் மூளைகள் தரைக்கு மேல் தெரிவ தற்குச் சமார் ஒருவாரம் பிடிக்கும். சூரிய வெப்பப்பட்டு நிலம் காய்ந்து விதைகள் மூளைப்பது குறைந்துவிடும். அவ்விதம் நேராமல் தடுப்பதற்காகவே நாற்று மேடைகளுக்கு நிழல் போட வேண்டியது அவசியமாயிற்று. மூளைகள் தரைக்கு மேல் தெரியும்போது நிழலுக்காகப் போடப்படும் மறைப்பு எடுக்கப்படாவிட்டால் நாற்றுகள் அதிக சரங்காரணமாக அழுகி மடிந்து போகக்கூடும்.

(5) நிலம் காய்ந்து அல்லது இறுகிப்போகாது காப்பாற்று.

தொடர்ச்சியான மழைக்குப்பின் அல்லது அடிக்கடி தண்ணீர் விடப்பட்ட பின் வரட்சிக்காலம் வந்தால் நிலம் காய்ந்து வெடிக்க நேரலாம். ஆதலால் ஒற்றை ஆணிக்களை பிடுக்கிய நாற்று வரிசைகளுக்கிடையே போட்டு இழுத்து (படம் 5), மண்ணை இலேசாகக் கிண்டிவிட வேண்டும். வரட்சிக் காலத்தில் புத்தியாக தண்ணீர் பாய்ச்ச வேண்டும். இளம் பயிர்களுக்கு, முக்கியமாக நிழலில் நிற்கும்போது, அதிக தண்ணீர் விட்டால் அதிக சரங்காரணமாக அவை அழுகி மடிந்து போகக்கூடும்.

அத்தியாயம் 8.

நாற்று நடுதல்.

(அ) உரிய வயதையும் உயரத்தையும் அடைந்ததும் நாற்றுக்களைப் பிடுக்கி நடுக.

நாற்று மேடைகளில்—சட்டிகளிலாவது, பெட்டிகளிலாவது பாத்திகளிலாவது—பயிர் செய்யப்பட்ட நாற்றுகள் ஒரு குறிப்பிட்ட வயதையும் உயரத்தையும் அடைந்ததும் பிடுக்கி நடப்படுதல் வேண்டும். நாற்றுகள் பிடுக்கி நடப்படுவதற்குரிய வயதும் உயரமும்

அந்தந்தப் பயிர்களையும் அவை நாற்று மேடையில் இருக்கும் பொழுது கவனிக்கப்பட்டு வந்தவிதத்தையும் பொறுத்ததாயிருக்கும். பொதுவாக நாற்றுகள் 4 முதல் 6 வாரப் பயிராகவும் 6 முதல் 8 அங்குல உயரமுள்ளனவாகவும் இருக்கும்பொழுது பிடுங்கி நடுதல் நன்று.

(ஆ) செழிப்பான பயிர்களை மட்டுமே தெரிவுசெய்க.

பிடுங்கி நடுவதற்குச் செழிப்பாகவும் பலமுள்ளனவாகவும் இருக்கும் நாற்றுகளை மட்டுமே தெரிவுசெய்க. பலம் குறைந்த, மெல்லிய வளர்ச்சி குறைந்த பயிர்கள் தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

(இ) நாற்றுக்களைப் பிடுங்கி நடுவதற்குமுன் தலைப்பை முறித்துவிடுக.

மிளகாய் தக்காளி போன்ற சில இனப்பயிர்கள் பிடுங்கி நடப்படுவதற்கு முன்னர் தலைப்பு முறிக்கப்படவேண்டும். இது சில நினைக்களுக்கு முன்னதாகச் செய்யப்பட வேண்டும். கலைப்பு முறித்தல் என்பது பயிரின் தரைக்கு மேல் உள்ள பாகத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கை நுணியால் மடக்கித் திருவிவிதெல் அல்லது சிள்ளி எறிந்து விடுதலாகும். இது பயிரின் இலை மட்டத்தைக் குறைத்து இலைகள் உதிர்வதைத் தடுப்பதற்காகச் செய்யப்படுகிறது. லெட்டுஸ் கோவாபோன்ற பெரிய இலைகளுள்ள அடர்த்தியாக வளரும் பயிர்களின் நாற்றுகள் தலைப்பு முறிக்கப்படுவதில்லை.

(ஈ) நிலம் போதியளவு சுரமாகவிருக்கும்பொழுதுமட்டுமே நாற்றுக்களைப் பிடுங்கி குளிர்ந்த மாலே வேளையில் வேறிடத்தில் நடவேண்டும்.

நாற்றுக்களைப் பிடுங்குவதற்குச் சிலமணி நேரத்துக்கு முன்னர் நாற்று மேடைகளுக்கு நன்றாகத் தண்ணீர் தெளித்துவிட வேண்டும். பிடுங்கும்போது நாற்றுக்களின் வேர்கள் சேதப்படாமல் இருப்பதற்கு இது வசதியளிக்கிறது. நாற்றுக்களைப் பிடுங்கியதும் குளிர்ந்த மாலே நேரத்தில் அவற்றை நட்டுவிட வேண்டும். மாலே வேளையில் நடப்பெற்ற நாற்றுகள் பிடுங்கி நடப்பட்ட அதிர்ச்சியிலிருந்து மீளுவதற்கு அதிக நேரமிருக்கிறது. அடுத்த நாள் காலையில்தான் அது சூரிய வெப்பத்திற்குள்ளாகும். நாற்றுக்களை நடுவதற்கு ஒரு சூரிய கம்பினால் போதிய இடைவெளி விட்டு துவாரங்கள் செய்து ஒவ்வொரு துவாரத்திலும் ஒரு நாற்று வீதம் உரிய ஆழத்தில் நடவேண்டும்.

(உ) நாற்று நடப் பின்னர் ஒவ்வொரு நாற்றினதும் அடியைச் சுற்றியுள்ள மண்ணை நன்கு அழுக்கிவிடுக.

சூரிய கம்பினால் செய்யப்பட்ட துவாரத்தில் நாற்றை வைத்த பின்னர் நாற்றின் அடியைச் சுற்றியுள்ள மண்ணை நன்கு அழுக்கிவிட்டு மேற்பரப்பில் கொஞ்சம் உதிர்ந்த மண்ணைப் பரவிவிடவும். மண்ணில் உள்ள சுரம் வேர்களில் படுவதற்கு இவ்விதம் செய்ய வேண்டியது அவசியமாயிருக்கிறது. பாத்திகளுக்கு உடனே தண்ணீர்விட வேண்டும். அதிக வரட்சிக்காலமாயிருந்தாலன்றி பிடுங்கி நடப்பட்ட பயிர்களுக்கு நீழல் போடவேண்டிய அவசியமில்லை.

அத்தியாயம் 9.

கிழங்குப் பயிர்கள்.

1.—வள்ளிக்கிழங்கு.

வள்ளிக் கிழங்கிலே கரிநீரகைகள் நிறைய உண்டு. பிசிதங்கள், கனிச உப்புக்கள், கிட்டபின்கள் நியாயமான அளவு உண்டு. வள்ளிக்கிழங்குகள் வத்தாளைக் கிழங்கைக் காட்டிலும் அதிக ருசியும் வாசனையும் உள்ளன.

நமது உணவில் தானியங்களில் ஒரு பகுதிக்குப் பதிலாக சிழங்குகள் உபயோகப்படும் போது அவற்றுடன் இறைச்சி அல்லது மீன் அல்லது பருப்புலகைகள் சேர்த்துச் சாப்பி வேண்டும்.

இந்தக் சிழங்கு இனங்கள் கொடியாகப் படர்ந்து நிலத்துக்குள் பெரிய சிழங்குகளை விளையச் செய்யும். சில இனங்களின் கொடிகளிலும் சிறு காய்கள் காய்க்கும்.

பருவகாலமும் நிலத்தின் தன்மையும் :

இந்தக் சிழங்குப் பயிர்கள், சரப்பிரதேசத்தில் சுமார் 3,000 அடி உயரம் வரையுள்ள இடங்களில் நன்கு வளருகின்றன. நீர்ப்பாசன வசதியுள்ள வரண்ட பிரதேசத்திலும் இவை நன்கு வளருகின்றன. இந்தக் சிழங்கு இனங்களை எப்பிரல் மாதத்திலும் மேமாத ஆரம்பத்திலும் நடுதல் வேண்டும். அக்காலத்திலுந்நட்பால்தான் டிசெம்பர் கடைசியிலிருந்து ஜெனவரி மாதம் வரையுள்ள மழைக்காலத்தில் சிழங்குகளைக் கிண்டி எடுக்கலாம்.

மே மாதத்தில் மழை வெள்ளம் நிறைந்து நிற்கக்கூடிய சில இடங்களில் உதாரணமாகக் களுத்துறை டிஸ்திரிக்டில் ஆறின் கரையோரமாகவுள்ள இடங்களில் சிழங்குப் பயிர்கள், செப்டெம்பர், ஒக்டோபர் மாதங்களில் நடப்பட்டு மேமாத மழைக்கு முன்னர் சிழங்கு கிண்டி எடுக்கப்படுகின்றது. ஆனால் எப்பிரல், மே மாதங்களில் நடப்பறும் பயிர்கள் மூலம் கிடைப்பதைப்போன்ற அதிக விளைவு இப்பயிர்கள் மூலம் கிடைக்க மாட்டாது.

இனங்கள்.

சிழங்கில் பல இனங்கள் உண்டு. இலையின் வடிவம், தண்டின் தன்மை, சிழங்குகளின் பருமன், உருவம் ஆகியவை சிழங்கின் இனத்துக்கேற்ப வித்தியசமாக இருக்கும்.

அதிக விளைவு தரும் உருசிகரமான சிழங்கினங்கள் பின்வருமாறு :—

இராசவள்ளி, பால்வள்ளி, யாழ்ப்பாணம் ஊதா, குக்குல் சிழங்கு, முளான், பேட்டன், மோரிஷஸ் சிகப்பு, விரல் சிழங்கு, ஹீக்குர் சிழங்கு.

நடுகைமுறை.

2 அடி அகலமும் 1 அடி ஆழமுமுள்ள கிடங்குகளை 3 அடி தூரத்துக்கு ஒன்று வீதம் கிண்டி, அவற்றில் மேல்மண், கூட்டுரு, சாம்பல் ஆகியவற்றைக் கலந்து போட்டு நிரப்பி மேலே ஒரு சிறு திட்டு உண்டுபண்ண வேண்டும்.

நன்கு விளைந்த சிழங்குகளைத் தெரிந்தெடுத்து ஒவ்வொன்றும் சுமார் ½ ரூத்தல் நிறையுள்ள சிறு துண்டுகளாக வெட்டி அவை அழுதிப்போகாதிருப்பதற்காக வெட்டிய பக்கங்களுக்கு சாம்பலு பூசவேண்டும். பின்னர் அவற்றை ஒரு நாற்று மேடையில் நட்டு அவற்றில் முளை கிளம்ப ஆரம்பிக்கும்போது ஒவ்வொரு திட்டிலும் இரு சிழங்குத் துண்டை 4 அங்குல ஆழத்தில் நட வேண்டும். (சில இனங்களின் கொடிகளில் காய்த்த சிழங்குகளையும் நடுவதற்கு உபயோகிக்கலாம்).

செய்கைபண்ணுதல்.

நட்ட பின்னர் சிறிது காலத்துக்கு மழை பெய்யாதென்று தெரிந்தால் ஒவ்வொரு திட்டின் மீதும் ஒரு பிடி வைக்கோலை அல்லது காய்ந்த இலைகளைப் போட்டுவைக்க வேண்டும். மண்ணைக் கிண்டிவிட்டு புல் முளைக்காதபடி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

சிழங்கு முளை போதிய உயரத்துக்கு வளர்ந்து ஆதரவின்றி நியிர்த்துநிற்கமுடியாத நிலை ஏற்படும்போது 12 அடி நீளமுள்ள பலமான கம்புகளை ஒவ்வொரு சிழங்குக் கொடியினதும் அடியிலிருந்து 1 அடி தூரத்தில் சுமார் 2 அடி ஆழத்தில் ஊன்றிவிட வேண்டும். சீமைக் கிளவை அல்லது பூவரசின் முளைக்கக்கூடிய பெரிய கம்புகளை

படம் 6.—பலவேறு இன வளங்கிக் கிழங்குகள்.

- (1) இராசவள்ளி ; (2) பூலவள்ளி ; (3) யாழ்ப்பாணம் ஊதா ;
 (4) குககுல கிழங்கு ; (5) முளான் ; (6) பேட்டன்.

யாவது மூங்கிற் கழிகளையாவது உபயோகிக்க வேண்டும். மூங்கிற் கழிகளை உபயோகிப்பதாயிருந்தால் அவற்றின் கீழமுனைக்கு தாராவது அல்லது மரத்தைப் பாதுகாக்கும் மருந்தாவது பூசப்படவேண்டும்.

கிழங்கு பிடுங்குதல்.

நவம்பர் மாதக்கடைசியில் அல்லது டிசெம்பர் மாத ஆரம்பத்தில் கொடிகள் வாட ஆரம்பிக்கும்; இலைகளில் பழுப்பு புள்ளிகள் விழும். சுமார் இரண்டு வார வெய்யிலுக்குப் பின்னர், ஆனால் நிலம் மிகவும் கடினமாவதற்கு முன்னர் கிழங்குகளைக் கிண்டி எடுக்க வேண்டும். நட்டு 8 முதல் 9 மாதங்களுக்குப் பின்னர் கிழங்கு கிண்டப்படும். கிழங்குகளில் துரிதமாக முளை கிளம்பாமலிருப்பதற்காக அவற்றில் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும் மண்ணை முற்றாக அகற்றிவிட வேண்டும்.

விளைவு ஒவ்வொரு இனத்துக்கும் செய்கையின் தரத்துக்கும் தக்கவாறு இருக்கும் ஒவ்வொரு கொடியிலும் சுமார் 4 முதல் 15 ருத்தல் கிழங்கு விளையலாம். அதாவது ஒரு ஏக்கருக்கு 8 முதல் 30 தொன் கிழங்கு விளையும். பெரிய கிழங்குகள் விளையும் சில இனங்களில் ஒரு கொடிக்கு 50 ருத்தல் வரை கூட கிழங்கு விளைந்திருக்கிறது.

2. வத்தானைக் கிழங்கு.

வத்தானைக் கிழங்கில் கரிநீரகைகள் நிறைய உண்டு. அதில் கரிச உப்புக்களும் விட்டமின்களும் நியாயமான அளவு இருக்கின்றன. வத்தானைக் கிழங்கில் உள்ள இனங்களிலும் சேம்பங் கிழங்கிலும் உள்ள அளவு பிசிதங்கள் இல்லை. நமது உணவில் உள்ள தானியத்தின் ஒரு பகுதிக்குப் பதிலாக வத்தானைக் கிழங்கை உபயோகிக்கும் போது இறைச்சி, மீன், பருப்புபோன்ற பிசிதம் நிறைந்த உணவுகளைச் சேர்த்துச் சாப்பிட வேண்டும்.

பருவகாலமும் பூமியின் தன்மையும்.

இந்தப் பயிர் ஈரப்பிரதேசத்தில் பயிர் செய்யப்படலாம். ஆனால் பூச்சி புழுக்கள் விருந்து பாதுகாப்பளிக்க வேண்டியது அவசியமாகும்.

இனங்கள்.

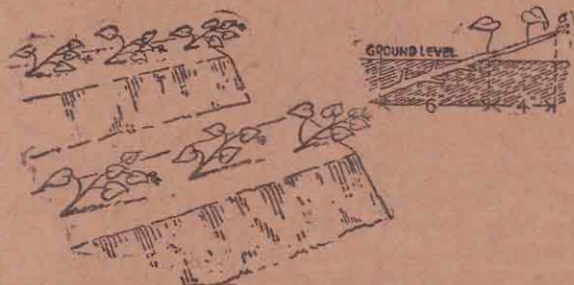
இந்தக் கிழங்கில் பல இனங்கள் உண்டு. இலையின் வடிவம், கிழங்கின் நிறம், அதன் உட்பொருள் ஆகியவற்றில் வித்தியாசங்கள் உண்டு. சில கிழங்குகள் நீர்ப்பற்று அதிகம் இல்லாமல் சாப்பிடக்கூடியனவாக இருக்கும். மற்றும் சில இனக் கிழங்குகள் நீர்ப்பற்றுள்ளனவாகவும், மிருதுவாகவும் இருக்கும். இக்கிழங்குகளின் இனமையும் ஒவ்வொரு இனத்துக்கும் வெவ்வேறு விதமாக இருக்கும்.

வரம்புகள் தயார்செய்தல்.

நிலத்துக்கு கூட்டெருவைக் கொண்டு நன்கு பசுளையிட்டு 18 அங்குல உயர் வரம்புகள் போடப்பட வேண்டும். ஒரு வரம்பின் மத்தியிலிருந்து மற்ற வரம்பின் மத்திக்கு 3 அடி தூரமிருக்க வேண்டும்.

நடுகையுறை.

நடுகையுறைச் சுமார் 6 கணுக்கள் கொண்டதும் சுமார் 10 அங்குல நீளமுள்ளதுமான செழித்த பதியங்களை உபயோகிக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு பதியத்திலும் கீழேயுள்ள இலைகளை அகற்றிவிட்டு பதியங்களை வரம்புகளின் உச்சியில் சாய்த்து நடவேண்டும். இரண்டு கணுக்கள் நிலமட்டத்துக்கு மேல் இருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு வரம்பிலும் 1 அடி இடைவெளிவிடப் பதியங்களை நட வேண்டும்.

படம் 7.—வத்தானைக் கிழங்குப் பதியங்களை நரும் விதம்.

சிறு வேர்கள் உள்ள வடிகள் வெட்டி எடுக்கப்பட்டு பதியங்களைப்போல் நடுவதற்கு உபயோகிக்கப்பட வேண்டும். நடுவதற்குப் பதியங்களையே நெடுக உபயோகித்து வருவதால் விளைவு குறையுமாகையினாலேயே இவ்விதம் செய்யவேண்டியதவசியமாகின்றது.

செய்கைபண்ணுதல்.

கிழங்குக் கொடிகள் நன்கு படர்ந்து நிலத்தை மூறும்வரை அவசியம் நேரும்பொழுது களைபிடுங்கிவிட வேண்டும். கொடிகள் நீண்டு வளருவனவாகையால் அவை அனுவசியமாக அனேக இடங்களில் வேருன்றுவதைத் தடுப்பதற்காக இடைமீட்டையே அவற்றைத் திருப்பிவிட வேண்டும்.

கிழங்கு கிணடுதல்.

இலைகள் பழுக்க ஆரம்பிக்கும்பொழுது கிழங்கு பிடுங்குவதற்குத் தயாராகிவிடும். இனத்துக்குத் தக்கபடி 4 முதல் 6 மாதங்களில் கிழங்கு விளைந்துவிடும். கிழங்குகளை ஜாக்ரெதையாகக் கிண்டி எடுக்க வேண்டும். காய்ப்பட்ட கிழங்குகளை நாட்பட வைத்திருக்க முடியாது. சுமார் 100 சதுர அடி நிலத்தில் 25 முதல் 50 ரூபாய் வரை கிழங்குகிடைக்கும்.

3. சேம்புக் கிழங்கு.

சேம்புக் கிழங்கில் கரிநீரகைகள் நிறைய உண்டு; பிசிதங்கள், களிசை உப்புக்கள், கிட்டமின்கள் ஆகியவை நியாயமான அளவு இருக்கின்றன. ஆகாரத்திலுள்ள தானியங்களில் ஒரு பகுதிக்குப் பதிலாக கிழங்கை உபயோகிக்கும்போது, இறைச்சி, மீன், பருப்பு வகைகள் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

சேம்புக் கிழங்கில் இரு இனங்கள் உண்டு. இலங்கையின் பல்வேறு பாகங்களிலும் இவை வெவ்வேறு பெயர்களால் வழங்கப்படுகின்றன.

பருவகாலமும் பூமிவின் தன்மையும்.

இந்தக் கிழங்குப் பயிர்கள் ஈரப் பிரதேசத்தில் எந்த இடத்திலும் வளரும். இவற்றை ஜனவரி பெப்ரவரி மாதங்கள் தவிர்த்த மற்ற எந்த மாதத்திலும் நடலாம். இவை திறந்த வெளிகளிலும் ஓரளவு நிழல் உள்ள இடங்களிலும் வளருகின்றன.

இனங்கள் :

ஒரு இனங்களும் பின்வருமாறு வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன :—

1.—இருதயவடிவமான இலைகள் உள்ள இனங்கள். (படம் 8, இல. 1.)

இலைக்காம்பு இலையின் ஓரத்திலிருந்து சிறிது கள்ளியிருக்கும். கிழங்குகள் பீப்பாய் வடிவமுள்ளவாக இருக்கும். (படம் 9, இல. 1.)

மூன்று பருவ காலங்களில் நடுகைக்குப் பதியங்களை உபயோகித்த பின்னர் நன்கு விளைந்த கிழங்குகளைப் பொறுக்கி எடுத்து 6 அங்குல இடைவெளிவிட்டு 3 அங்குல ஆழத்தில் நடவேண்டும். இவற்றில் மூளை கிளம்பிய தும் ஒவ்வொரு கிழங்கிலும் ருந்து

இனங்கள்—தெ ஹி அல, கந்தல, கஹல, தும்மால்அல, செவலஅல, கஹுகந்தல.

இதில் தெஹிஅல, கந்தல, கஹல என்னும் பெயர்களுடைய இனம் முக்கியமானதாகும்.

இந்த இனங்கள் தண்ணீர்க்கரைக்குச் சமீபத்திலுள்ள ஈரநிலத்தில் நனகு வளரும்.

2.—அம்புலடிவமான

இலைகள் உள்ள
இனங்கள்.

(படம் 8, இல. 2.)

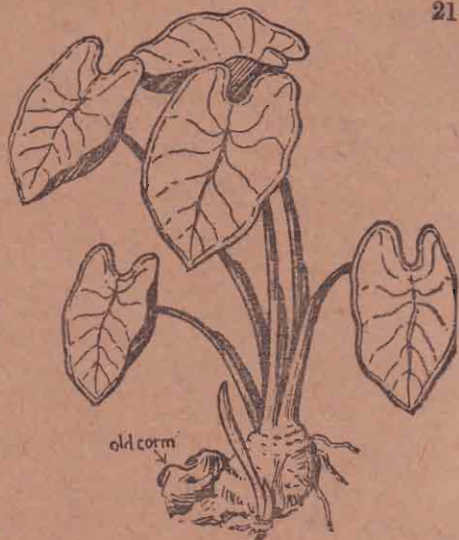
இலைகூம்பு இலையின் ஓரத்திலிருக்கும். இந்த இனச் செடி மேலே கூறப்பட்ட இனத்தின் செடிகளைக்காட்டிலும் மிகவும் பெரிதாக இருக்கும். கிழங்குகள் மொக்குள் வடிவமுள்ளனவாக இருக்கும்.

(படம் 9, இல 2)

இனங்கள் :—தெ ஹி அல, சிரிஅல, ஹபரல, கஹுதெஹி அல, கஹ்சிரிஅல, கஹசபரல.

இதில் பிரதானமானது தெஹிஅல, சிரிஅல, சிரிஹபரல என்னும் பெயர்களுள்ள இனமாகும். இந்த இனம் மேட்டு நிலத் தூரளவு நிழலுள்ள இடத்தில் நனகு வளரும்.

தெஹிஅல இனக் கிழங்குகள் அவித்தால் சிறிது ஈய்பற்றுள்ளனவாக இருக்கும். தெஹிஅல இனக் கிழங்குகள் ஈரப்பற்றின்றி மாநிறைந்திருக்கும். தெஹிஅல கிழங்கின் இனம் இலைகள் சமையலுக்குகந்தனவாகும்.

படம் 8.—சேம்பக்கிழங்குகள்.

(1) தெஹிஅல, (2) தெஹிஅல.

நடுகைமுறை.

1. தெலிஅல இனங்கள்.—ஒரு அடி அகலமும் ஒரு அடி ஆழமும் உள்ள கிடங்குகள் கிண்டி கிடங்குகளின் அடியிலுள்ள மண்ணை கடப்பாரையால் கிண்டிவிட்டு நல்ல மேல் மண்ணும் சுப்பெருவும் சாம்பலும் கலந்து போட்டு கிடங்கைத் தரைமட்டத்திலிருந்து

படம் 9.—(1) தெலிஅல.

6 அங்குலத்துக்கு நிரப்ப வேண்டும். கிடங்குகளுக்கிடையே ஒரு பக்கத்தால் 3 அடி தூரமும் மற்றப் பக்கத்தால் 2 அடி தூரமும் இருக்க வேண்டும். சிறு கிழங்கு முளைகளை அல்லது இவைக் காம்புடன் கூடிய கிழங்கு (மேலேயுள்ள இலைகளை அகற்றிவிட்டு) களை நடவேண்டும். ஒவ்வொரு கிழங்கையும் கிடங்கின் மத்தியில் இவைத்தண்டின் ஒடிந்த முளை சில அங்குலம் தரைக்கு மேல் நிற்கக்கூடியதாக மூன்று அங்குல ஆழத்தில் நடவேண்டும்.

2. தெலிஅல இனங்கள்.—கிடங்குகள் 2 அடி அகலமும் 2 அடி ஆழமும் உள்ளனவாகவும் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று 4 அடி தூரத்திலும் இருக்கவேண்டும்.

செய்கைபண்ணுதல்.

நட்டபிளனர் இப்பயிர் விஷயத்தில் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டியதில்லை. ஒவ்வொரு பயிரும் வளர்ந்து வரும்போது அதன் அடிக்கு அடிக்கடி மண்போட்டு வந்தால் மட்டும்போதும்.

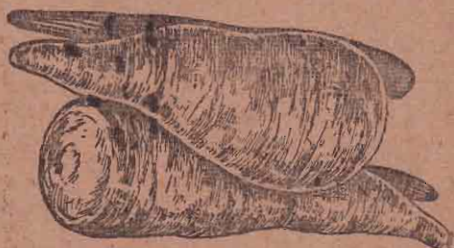
கிழங்கு கிண்டுதலும் விளைவும்.

தெலிஅல இனங்கள் 4 முதல் 6 மாதங்களுக்குள் கிண்டுவதற்குத் தயாராகிவிடும். அப்பொழுது அதன் இலைகள் பழுக்கும். ஒரு பயிரில் 2 முதல் 3 ருத்தல் கிழங்கு விளையும்.

தெலிஅல இனங்கள் 12 முதல் 18 மாதங்களில் கிண்டுவதற்குத் தயாராகிவிடும். அப்பொழுது அவற்றின் இலைகள் பழுக்கும். பெரிய செடிகளைத் தாய்ச்செடிக்குத் தீங்கிழைக்காமல் காலத்துக்குக் காலம் கிண்டி எடுத்துக்கொண்டு ஈந்தால் தாய்ச்செடி பல வருடங்களுக்கு ஜீவித்திருக்கும். விளைவு குறையும்போது தாய்ச்செடியை அழித்து விடலாம். ஒவ்வொரு செடியிலும் 8 முதல் 15 ருத்தல் கிழங்கு விளையும்.

பத்திரப்படுத்திவைத்தல்.

கிழங்குகளை ஈரப்பற்றில்லாத இடத்தில் பத்திரப்படுத்தி வைத்தால் அவை பல மாதங்களுக்கு கெட்டுப்போகா திறக்கும்.

படம் 9.—(2) தெலிஅல.

4. ஜெருஸலம் ஆட்டிசோக்.

ஜெருஸலம் ஆட்டிசோக்கில் கரி நீரகைகள் நிறைய உண்டு, களிச உப்புக்கும் விட்டமின்களும் நியாயமான அளவு இருக்கின்றன.

சுலபமாகப் பயிரிடக்கூடிய இந்தக் கிழங்குப் பயிர் ஈரப்பிரதேசத்திலுள்ள ஒவ்வொரு வீட்டுத் தோட்டத்திலும் இடம்பெற வேண்டும். இதன் கிழங்குகளை உருளைக் கிழங்குக்குப் பதிலாக உபயோகிக்கலாம். சூப்பைத் தடிப்பாக்குவதற்கும் உருசிகரமாக்குவதற்கும் இக்கிழங்குகள் மிகவும் உபயோகமுள்ளவை.

இந்தப் பயிர் சுமார் 4 அடி உயரத்துக்கு வளரும். இதன் பூக்கள் சரியாக சூரியகாந்தி மலர்களை ஒத்திருக்கும் (படம் 10) ஜிராஸல் என்ற இத்தாலியப்பதம் ஜெருஸலமாக மருவியதேயன்றி இந்தக் கிழங்குப் பயிருக்கும் ஜெருஸலத்துக்கும் எவ்வித தொடர்புமில்லை. ஜிராஸல் என்ற பதம் சூரியகாந்திப் பூவைக் குறிக்கின்றது).

பருவகாலமும் பூமியின் தன்மைபும்.

இந்தப் பயிர் ஈரப்பிரதேசத்தில் 4,000 அடிவரை உயரமுள்ள இடங்களில் நனகு வளரும். இப்பயிரை வெய்யிற்காலமான ஜனவரி பெப்ரவரி மாதங்கள் தவிர வருடத்தின் எக்காலத்திலும் நடலாம். வெயில் படக்கூடிய திறந்த வெளியில் இது பயிரிடப்படவேண்டும்.

நடுகைமுறை.

1 அடி அகலமும் 6 அங்குல ஆழமும் உள்ள கிடங்குகள் தோண்டப்பட வேண்டும். இந்தக் கிடங்குகள் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று 3 அடி தூரத்திலும் 2 அடி தூரத்திலுமிருக்க வேண்டும். கிடங்குகளில் நல்ல மேல் மண்ணும் கூட்டெருவும் மாச்சாம்பலும் கலந்து போட்டு நிரப்பி மேலே ஒரு சிறு திட்டி உண்டுண்ண வேண்டும். கிழங்குகளை நடுவதற்கு 2 அடிவரை துண்டுகளாக வெட்ட வேண்டும். ஒவ்வொரு துண்டையும் ஒவ்வொரு திட்டினதும் மத்தியில் சுமார் 3 அங்குல ஆழத்தில் நடவேண்டும். ஆறு வாரங்களுக்கு ஒரு தடவை கிழங்கு நடட்டுக்கொண்டு வந்தால் எக்காலமும் கிழங்கு கிடைத்துக்கொண்டிருக்கும்.

படம் 10.—ஜெருஸலம் ஆட்டிசோக் செடியும் கிழங்குகளும்.

செய்கைபண்ணுதல்.

புல் முனைக்க விடக்கூடாது. பயிர்கள் சுமார் 1 அடி உயரத்துக்கு வளர்ந்ததும் ஒவ்வொரு பயிரினதும் அடியை நோக்கி மண்ணை இழுத்துக் குவித்துவிட வேண்டும். ஏறக்குறைய இரண்டாவது மாதத்திலிருந்து ஒன்றன்பின் ஒன்றாகப் பூக்கள் தோன்றும். இவற்றைக் காலத்துக்குக் காலம் பறித்துவிட வேண்டும்.

சிழங்குகிண்டுதல்.

ஏறக்குறைய மூன்றாவது மாதத்திலிருந்து ஐந்தாவது மாதம்வரை சிழங்குகள் பிடுங்கலாம். ஐந்தாவது மாதத்தில் பயிர்கருசி செத்துப்போகும். பயிர்கள் சாகும். வரை நிலத்திலிருந்து விளைந்த சிழங்குகளைக் காட்டிலும் இளம் பருவத்தில் பிடுங்கிய சிழங்குகள் உருசியாகவிருக்கும். இந்தக் சிழங்குகளைச் சில தினங்களுக்கு மேல் கெட்டுப் போகாமல் வைத்திருக்க முடியாதாகையால் ஒவ்வொரு தடவையும் சில நாள் உபயோகத்துக்குப் போதிய அளவு சிழங்குகளையே பூயிவிலிருந்து கிண்டி எடுக்கவேண்டும். நடுவதற்கு நோயிலலாத சுத்தமான சிழங்கு வட்டுகளை மட்டுமே உபயோகிக்கவேண்டும்.

விளைவு.

ஒவ்வொரு பயிரிலும் 5 முதல் 10 ரூபாய் சிழங்கு விளையும்.

5. மரவள்ளி.

மரவள்ளியில் தரி நீரகைகள் அதிகமாகவும் கனிச உப்புக்கள் நியாயமான அளவும் இருக்கின்றன. ஆனால் அதில் பிசிதங்களும் விட்டமின் "பி" யும் மிகவும் குறைவு. ஆகாரத்திலுள்ள தானியங்களில் ஒரு பகுதிக்குப் பதிலாக மரவள்ளிக் சிழங்கை உபயோகிக்கும்போது பிசிதம் அதிகம் உள்ள உணவுகளையும் காய்கறிகளையும் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

மரவள்ளிக் சிழங்கு வெட்டப்பட்டால் அல்லது காயப்பட்டால் "பிரவிக்" காடியை வெளியிடக்கூடிய ஒரு பதார்த்தம் அக்கிழங்கில் இருக்கிறது. ஆகவே மரவள்ளிக் சிழங்கைச் சமைக்கும்போது அதில் நச்சுத்தன்மை உண்டாகாதிருப்பதற்காக சில முன்னெச்சரிக்கையான காரியங்களைச் செய்ய வேண்டியது அவசியமாகும். ("புத்த கால உணவு—என்ன உணவு வேண்டும்? ஏன் உண்ண வேண்டும்?" என்ற புத்தகத்தைப் பார்க்கவும்).

பருவகாலமும் பூயியின் தன்மையும்.

மரவள்ளி ஈரப் பிரதேசத்தில் சுமார் 4,000 அடிவரை உயரமுள்ள இடத்தில் நன்கு வளரும். வரண்ட பிரதேசத்தில் நீர்ப்பாய்ச்சினால் நன்றி காலபோக பருவகாலத்தில் மட்டுமே மரவள்ளி பயிர்செய்ய முடியும். ஈரப்பிரதேசத்தில் வெயிற்காலமான ஜனவரி, பெப்ரவரி மாதங்கள் தவிர்ந்த மற்ற எந்த மாதத்திலும் மரவள்ளி நடலாம்.

இனங்கள்.

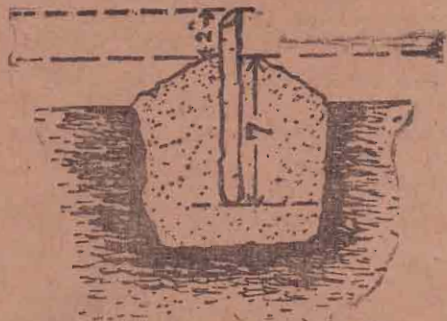
மரவள்ளியில் அனேக இனங்கள் உண்டு. ஆனால் அவற்றிற்கு இலங்கையில் தனித்தனி பெயர் வழங்கப்பட்டிருக்கவில்லை.

நிலத்தைப் பண்படுத்தல்.

3 அடி சதாரமும் ஒரு அடி ஆழமுமுள்ள கிடங்குகள் தோண்டப்படவேண்டும். இந்தக் கிடங்குகளுக்கு இடையில் 5 அடி இடைவெளியிருக்க வேண்டும். இக்கிடங்குகளில் நல்ல மேல் மண்ணையும் கூட்டெருவையும் சமையலறையிலுள்ள மரச்சாம்பலையும் கலந்த போட்டு நிரப்பி ஒவ்வொரு கிடங்கின் மத்தியிலும் 6 அங்குல உயரமுள்ள ஒரு திட்டி உண்டுபண்ண வேண்டும்.

நடுகைமுறை.

மண்ணிறமான மரவள்ளிக் கம்பின் நடுப்பாகத்திலிருந்து 9 அங்குல நீளமும் 9/16 அங்குல குறுக்களவுமுள்ள துண்டுகளை வெட்டி எடுத்து தரகாக்குமேல் 2 அங்குலம் தெரியக்கூடியதாக நேராக நட வேண்டும். கட்டைகளை ஒவ்வொரு திட்டின் மத்தியிலும் ஊன்ற வேண்டும். (படம்) ஒவ்வொரு திட்டிலும் ஒரு கட்டைமட்டுமே ஊன்றப்பட வேண்டும். கட்டையிலுள்ள மூளைகள் இவை அடையாளத்துக்குக் கீழே இல்லாமல் மேலே இருக்கக்கூடியதாகச் சரி பார்த்து நடவேண்டும்.

படம் 11.—மரவள்ளிக் கட்டையை ஊன்றும் விதம்.

செய்கைபண்ணுதல்.

மரவள்ளி வளரும் ஆரம்பகாலத்தில் அடிக்கடி களைபிடுகி மேற்பரப்பு மண்ணைக் கிண்டி விடுவதைத் தவிர வேறொன்றும் செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை. எலிகளும் பெருச்சாளிகளும் இப்பயிருக்குத் தீங்கிழைக்கக்கூடுமானகையால் தோட்டத்தில் பொறிகள் வைக்கப்பட வேண்டும்.

கிழங்குபிடுங்குதல்.

பெரும்பாலான இனங்கள் 5 வது மாதத்திலிருந்து பிடுங்கப்படலாம். அதிக விளைவு கிடைக்கக்கூடிய கால அளவு இனத்துக் கேற்ப மாறுபடும். பருவம் தப்பிப் பிடுங்கினால் கிழங்குகள் கடினமாகவும் வேராகவும் இருக்கும். நல்ல கிழங்குகள் தரும் 5-வது இனங்கள் விளைவுதற்கு 6 முதல் 8 மாதங்கள் பிடிக்கும்.

விளைவு.

நட்பி ஆறாவது மாதத்தில் ஒரு அடியில் 30 முதல் 40 ருத்தல் கிழங்கு விளையும். விளைவு செய்கைக்குத் தக்கபடி கூடுதலாகவும் குறைவாகவும் இருக்கும்.

கிழங்குகள் தரையிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட மூன்று தினங்களுக்குள் உபயோகிக்கப்பட வேண்டும். அதற்குப் பின்னர் உபயோகிப்பது உசிதமல்ல. எப்பொழுதும் கிழங்கைத் திறந்த பாத்திரத்திலேயே சமைக்க வேண்டும்.

அத்தியாயம் 10.

அவரை வகைகள்.

1. அவரை.

அவரை (படம் 12) யின் இனம் காய்கள் போஷாக்குள்ளவை. அவரை ஒரு நல்ல மாக்கறிப் பதார்த்தம். அதில் நியாயமான அளவு பிசிதங்களும் கனிச உப்புகளும் விட்டமின்களும் உண்டு. அவரையின் முழு உருசியையும் பெறுதற்கு அதை 7 முதல் 15 நிமிஷங்கள் வரை கொதி தண்ணீரில் வேக வைக்கவேண்டும்.

பருவகாலமும் பயிர் செய்தலும்.

இதை சரப்பிரதேசத்திலும் வரண்ட பிரதேசத்திலும் 3,000 அடிவரை உயரமுள்ள பகுதிகளில் பயிர் செய்யலாம்.

சரப்பிரதேசம்.—ஜனவரி, பெப்ரவரி மாதங்கள் நீங்கலாக வருடம் முழுவதும்.

வரண்ட பிரதேசம்.—காலபோகம் : ஒக்டோபர், நவம்பர் மாதங்கள்.

சிறுபோகம் : மார்ச் முதல் மேமாதம் வரை.

படம் 12.—அவரை இலைகளும் காய்களும் விதைகளும்.

இனங்கள்.

அவரையில் இரண்டு இனங்கள் உண்டு. ஒன்று தோட்டத்தில் கொடிவிட்டுப் படரும் இனம். இது அதன் இனம் காய்களுக்காக பயிர் செய்யப்படுகிறது. மற்றது வயல்களில் செய்யாக வளரும் இனம். இந்த இனம் அதன் முற்றிக் காய்ந்த விதைகளுக்காக (மொச்சை) பயிரிடப்படுகிறது. முன் கூறிய இனம் சரப்பிரதேசத்திலும் வரண்ட பிரதேசத்திலுமுள்ள ஒவ்வொரு வீட்டுத் தோட்டத்திலும் நடப்படுதல் வேண்டும்.

அவரையில் வெள்ளை, கபில, சிகப்பு நிறப்பூக்களும் வெள்ளை, பச்சை, கபில வர்ணம் கலந்த காய்களுமுள்ள பல இனங்கள் உண்டு. விதைகளின் மேற்றோல் வெள்ளை, ஊதா, கபில, கறுப்பு வர்ணமுள்ளதாக இருக்கும்.

நடுகைமுறை.

படரும் இன அவரையின் விதைகளை மண்வெட்டியால் வெட்டப்பட்ட 2 அங்குல ஆளமுள்ள குழிகளில் நட வேண்டும். ஆனால் இரண்டடி ஆளமும் 2 அடி அகலமும் உள்ள கிடங்குகள் தோண்டி அவற்றில் நல்ல மேல் மண்ணையும் கூட்டுருவையும் சாம்பலையும் கலந்து போட்டு நிரப்பி அதில் விதைகளை நட்டால் நல்ல விளைவு கிடைக்கும். அவரைச் செடியும் நீண்ட காலத்துக்கு ஜீவித்திருக்கும். குழிகள் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று 3 அடி தூரத்திலிருக்க வேண்டும். விதைகள் சுமார் 4 நினைக்களுக்குள் முளைக்கும். பயிர் கொடிவிட ஆரம்பித்ததும் படருவதற்குப் பந்தலில் பிடித்துவிட வேண்டும்.

காய் பறித்தல்.

காய்களைப் பிஞ்சாக இருக்கும்பொழுது பறிக்க வேண்டும். சில இனங்களில் சுமார் 2½ மாதங்களில் காய்பறிக்க ஆரம்பிக்கலாம். ஒரு வருடத்துக்கு அதிகமான காலம் வரை அடிக்கடி காய்கள் பறிக்கலாம்.

2. தோல் அவரை.

தோல் அவரை (படம் 13) அதிக போஷணச் சத்துள்ளது. அதில் பிசிதங்கள் நிறைய உண்டு. கனிச உப்புளும் விட்டமின்களும் நியாயமான அளவு இருக்கின்றன. இளம் விதைகள் உண்ணப்படுகின்றன. அவை யிக உருசிகரமானவை.

இது பல வருடங்களுக்கு ஜீவித்திருக்கக் கூடிய படரும் இன அவரைச் செடி இது ஈரப்பிரதேசத்திலுள்ள ஒவ்வொரு வீட்டுத் தோட்டத்திலும் இருக்க வேண்டும். இதன் இளம் விதைகள் மட்டுமே உண்ணப்படுகின்றன.

பருவகாலமும் நிலத்தின் தன்மையும்.

இது அதிக மோடாக உள்ள இடங்களிலேயே நன்கு வளருமெனினும் ஈரப்பிரதேசத்தில் எங்கு வேண்டுமானாலும் இதைப்பயிரிடலாம்.

இதை வருடம் முழுவதிலும் நடலாம். ஆனால் வெயிற்சாலமான ஜனவரி பெப்ரவரி மாதங்களைத் தவிர்த்துவிடுவது நலம்.

இனங்கள்.

இந்த அவரையில் இரண்டு முக்கிய வகுப்புகள் உண்டு. அவை சிறிய விதை இனம், பெரிய விதை இனம் என்பன. சிறிய விதை வகைகளில் உருண்டை விதை இனங்களும் தட்டை விதை இனங்களும் உண்டு. பெரிய விதை இனங்களின் விதைகள் தட்டையாக மட்டுமே இருக்கும். பல்வேறு இனங்களின் விதைகளின் நிறமும் வித்தியாசமாக இருக்கும். இந்த அவரையில் வெள்ளை, கறுப்பு விதைகள் உண்டு. பெரிய விதை இனங்களே சிறந்தவை. இவற்றின் விதைகள் உருசியாகவும் சமைப்பதற்கு இலகுவாகவும் இருக்கும். சில நாடுகளில் இந்த இனங்கள் "யூட்டர் போஞ்சி" என்று வழங்கப்படுகின்றன.

காய்கள் அகலமாகவும் தட்டையாகவும் இருக்கும். காயின் முனை கூராக இருக்கும்.

நகைமுறை.

விதைகளை மண்வெட்டியால் வெட்டப்பட்ட 2 அங்குல ஆழமுள்ள குழிகளில் நடவேண்டும். ஆனால் 2 அடி அகலமும் 2 அடி ஆழமும் உள்ள சிடங்குகள் தோண்டி அவற்றில் மேல் மண்ணையும் கூட்டுருவையும் சாம்பலையும் கலந்து போட்டு நிரப்பி

படம் 13.—தோல் அவரை இலைகளும்
காய்களும் விதைகளும்.

அவற்றை உடைத்து இளம் விதைகளை இரவில் தண்ணீரில் போட்டுவைக்க வேண்டும். தண்ணீருக்குக் கொஞ்சம் உப்பு சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். மறு நாட் காலையில் ஒவ்வொரு விதையினதும் மேற்கோலை உரித்து எடுத்துவிட்டு விதையைச் சமைக்க வேண்டும்.

3. கோழி அவரை.

கோழி அவரை (படம் 14) யின் இளம் காய்கள் கறிசமைப்பதற்கு மிகச் சிறந்தன வாகும். அவற்றில் பிசிதங்களும் களிச உப்புக்களும் விட்டமின்களும் நிறைய உண்டு.

இது பல வருடங்களுக்கு ஜீவித்திருக்கக்கூடிய படரும் இன அவரைச் செடி. இது ஈரப்பிரதேசத்திலுள்ள ஒவ்வொரு வீட்டுத் தோட்டத்திலும் பயிரிடப்பட வேண்டும்.

காய் பறித்தல்.

சுமார் 3 மாதகாலத்தில் சில இனங்களின் காய்கள் பறிப்பதற்குத் தயாராகி விடும். ஒரு வருடத்தில் அடிக்கடி அடிக்கடி தடவை காய்கள் பறிக்கலாம். சில வருடங்கள்வரை இச்செடி நன்கு காய்க்கும். விதைகள் முற்றுறுவதற்கு முன்னர் காய்கள் பறிக்கப்பட வேண்டும். பின்னர்

இதன் பூக்கள் மிகவும் பெரிதாகவும் லேசான நீல வர்ணமுள்ளனவாகவும் இருக்கும். காய்கள் 7 முதல் 8 அங்குல நீளமுள்ளவாகவும் நான்கு கருக்குகள் உள்ளனவாகவும் இருக்கும். இதன் காய்களை இளம் பருவத்தில் பறித்து நறுக்கிபோடுசிக்காய் சமைப்பது போல் சமைக்கலாம்.

பருவகாலமும் நிலத்தின் தன்மையும்.

இந்த அவரையை ஈரப்பிரதேசத்தில் வெய்யிற்காலமான ஜனவரி, பெப்ரவரி மாதங்கள் தவிரந்த வருடத்தின் மற்ற எந்தக் காலத்திலும் நடடு உண்டுபண்ணலாம்.

இனங்கள்.

இந்த அவரையில் பல இனங்கள் உண்டு. ஒவ்வொரு இனத்திலும் காய் பறிக்க ஆரம்பிக்கும் வயது வெவ்வேறு இருக்கும். சில இனங்களில் சுமார் 3 மாதங்களில் காய் பறிக்கலாம். வேறு சில இனங்களில் காய் பறிக்க சுமார் 5 மாதங்கள் பிடிக்கும்.

படம் 14.—3காழி அவரை இலைகளும் காய்களும் விதைகளும். நடுகைமுறை.

விதைகளை மண்வெட்டியால் சித்கு வெட்டி அதில் நடலாம். நல்ல பலன் சிடைக்க வேண்டுமானால் சுமார் 2 அடி சதுரம் 2 அடி ஆழமுமுள்ள சித்குகள் ஒன்றிலி ரந்து ஒன்று 4 அடி தூரத்தில் தோள் பப்பட்டு அவற்றில் நல்ல மேல் மண்ணையும் சுட்டெருவையும் சாம்பலையும் கலந்து போட்டு நிரப்பி மேலே ஒரு சிறிய திட்டி உண்டுபண்ண வேண்டும்.

விதைகளை சுமார் 2 அங்குல ஆழத்தில் நடவேண்டும். ஒவ்வொரு நிலையத்திலும் 2 அல்லது 3 விதைகள் போடவேண்டும். ஏறக்குறைய 5 தினங்களில் விதைகள் முளைக்கும். சுமார் 2 வாரங்களுக்குப் பின்னர் பலம் குன்றிய பயிர்களைப் பிடிக்கி எடுத்த விடவேண்டும். பயிர் கொடிவிட ஆரம்பித்ததும் படருவதற்குப் பந்தலில் பிடித்துவிட வேண்டும்.

பூமியை நன்கு பண்படுத்திவைக்க வேண்டும். பயிரைச் சுற்றியுள்ள மண்ணை பயிரின் அடியை நோக்கி இழுத்துக் குவித்தி சிறு திட்டி உண்டுபண்ணிவிட வேண்டும்.

காய்பறித்தல்.

சுமார் மூன்று மாதங்களில் விரைவில் முற்றும் இனத்தின் இளம் காய்கறிகள் பறிப்பதற்குத் தயாராகிவிடும். சில வருடங்களவரை இரண்டு வாரங்களுக்கு ஒரு தடவை காய்கள் பறிக்கலாம்.

4. போஞ்சி.

போஞ்சியில் பிசிதங்களும் கனிச உப்புகளும் விட்டமின்களும் நியாயமான அளவு இருக்கின்றன. அதன் இளம் காய்கள் கறி சமைப்பதற்குச் சிறந்தனவாகும்.

இளம் காய்களாக உண்ணப்படும் அவரையினங்களில் போஞ்சிதான் மிகவும் பிரபலமானது. முற்றிய காய்களிலிருந்து கிடைக்கும் உலர்ந்த விதைகள் மற்ற நாடுகளில் உபயோகிக்கப்படுகின்றன. அந்த நாடுகளில் இந்தப் பயிர் வயல்களில் நட்டு உண்டாக்கப் படுகிறது.

பருவகாலமும் நிலத்தின் தன்மையும்.

போஞ்சி 1,000 அடிக்கு அதிகமான உயரமுள்ள இடத்தில் நன்கு வளரும். எனினும் சரப்பிரதேசத்தில் எந்த இடத்திலும் இதைப் பயிர் செய்யலாம். இதைக்கால போகத்திலும் சிறு போகத்திலும் நடலாம். பெரு மழைக்குப் பின்னரே இதை நடவேண்டும்.

இனங்கள்.

போஞ்சியில் இரண்டு இனங்கள் உண்டு. அவையாவன:—(1) 1½ அடி உயரத்துக்கு வளரும் செடிப்போஞ்சி, (2) கொடிப்போஞ்சி. இந்த இரு இனங்களிலும் பச்சை நிறக்காய்களும் மஞ்சள் நிறக்காய்களும் காய்க்கும் இனங்கள் உண்டு. மஞ்சள் நிறக்காய்கள் காய்க்கும் இளம் பட்டர் போஞ்சி எனப்படும். தும்பு இல்லாத இனங்களை மட்டுமே பயிரிடவேண்டும்.

நடுகைமுறை.

செடிப் போஞ்சியை 18 அங்குல தூரத்திலுள்ள வரிசைகளில் 3 முதல் 4 அங்குல இடைவெளிவிட்டு நடவேண்டும். படரும் இனப் போஞ்சியை 3 அடி தூரத்திலுள்ள வரிசைகளில் 9 அங்குல இடைவெளிவிட்டாவது ஒரு அடி தூரத்திலுள்ள இரட்டை வரிசைகளில் 9 அங்குல இடைவெளிவிட்டாவது நடவேண்டும். இரட்டை வரிசைகளுக்கிடையில் 4 அடி இடைவெளியிருக்க வேண்டும். படரும் இனப் போஞ்சிக்குப் பந்தல் போட்டுவிட வேண்டும். அல்லதுபோனால் பயிர் வரிசைகளின் இரு தொங்கல்களிலும் கம்புகள் நட்டு தும்புக் கயிறுகளைக் கட்டி அவற்றில் போஞ்சிக் கொடிகளைப் படரவிட வேண்டும்.

செய்கைபண்ணுதல்.

பயிர் வரிசைகளுக்கிடையேயுள்ள மண்ணை இடைவிடாது கிண்டிவிட வேண்டும். அடிக்கடி போஞ்சிச் செடியின் அடியை நோக்கி மண்ணை இழுத்து முதலாவது இலை வரைக்கும் குவித்துவிட வேண்டும். இந்தப் பயிரை ஒரு ஜாத்ப் பூச்சி நாசமாக்குவதால் அதைத் தடுப்பதற்காக இவ்விதம் செய்ய வேண்டியது அவசியமாகும்.

காய்பறித்தல்.

காய்களைப் பிஞ்சாக இருக்கும்பொழுது பறிக்க வேண்டும். பறிக்க வேண்டிய பருவ காலத்தை நிர்ணயிப்பதற்கு ஒரு காயை முறித்துப் பார்க்கவேண்டும். அவ்விதம் முறிக்கும்போது ஒரு தும்பும் இல்லாமல் சரிவர முறிந்தால் அதவே பறிப்பதற்கு உரிய காலமாகும். செடிப் போஞ்சியின் காய்களை சுமார் 45 தினங்களில் பறிக்கலாம். படருமினப் போஞ்சியின் காய்களை 65 முதல் 80 தினங்களில் பறிக்கலாம்.

அத்தியாயம் 12.

கறிச்சரக்குகள்.

1. வெங்காயம்.

வெங்காயத்தில் கனிச உப்புகளும் விட்டமின் "சி" யும் நியாயமான அளவு உண்டு. ஆனால் அதன் முக்கியமான குண விசேஷம் உணவை ஜீரணிக்கச்செய்ய உதவுவதேயாயாகும்.

பருவகாலம்.

இப்பயிர் விளைவதற்கு மூன்றுமாத காலம் பிடிப்பதாலும் வெங்காயம் விளைந்து கிண்டப்படும் கடைசி மாதத்தில் மழையில்லாதிருக்க வேண்டுமானாலும் சீழக்காணும் பருவ காலங்களே வெங்காயம் பயிரிடுவதற்கு மிகவும் பொருத்தமானவையாகும்:—

சூரியிரதேசம்—நவம்பரும் டிசம்பரும், ஜூனும், ஜூலையும்.

வரண்டபிரதேசம்—நவம்பரும், டிசம்பரும், மார்ச் முதல் ஜூலைவரை.

வரண்ட பிரதேசத்தில் நீர்பாய்ச்சுவதற்கான வசதிகள் இருக்கவேண்டும்.

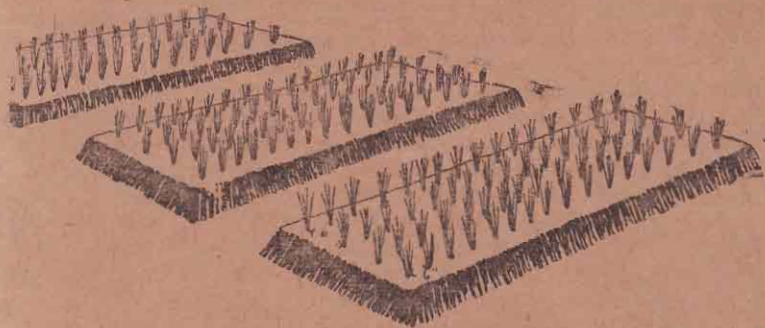
பாத்திகள் தயார்செய்தல்.

மண்ணை 8 அங்குல ஆழத்துக்கு நன்றாகக் கிண்டி சுமார் 3 அடி அகலமும் 9 அங்குல உயரமுள்ள பாத்திகள் தயார் செய்யப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு பாத்திக்குமிடையே 1 அடி தூர இடைவெளியிருக்க வேண்டும். ஒரு சதுர அடிக்கு 1 ரூத்தல் வீதம் கூட்டெரு பரவப்பட்ட பின்னர் கைக் குப்பைவாரியினால் மண்ணைச் சாத்தியப்பட்டவரை கட்டியில்லாமல் மிருதுவாக்கிவிட வேண்டும்.

நடுகைமுறை.

முந்திய பருவகாலத்தில் கிடைத்த வெங்காயத்திலிருந்து அல்லது சந்தையிலிருந்து வாங்கும் வெங்காயத்திலிருந்து நன்கு விளைந்த வெங்காயங்களைப் பொறுக்கி எடுக்க வேண்டும். அதிக முளைகள் கிளம்பச் செய்வதற்காக ஒவ்வொரு வெங்காயத்தினதும்

நுணியை வெட்டி எறிந்துவிட்டு 6 அங்குல இடைவெளியுள்ள வரிசைகளில் 4 அங்குல தூரத்துக்கு ஒன்றாக நடவேண்டும். வெங்காயத்தை அதிக சூழத்தில் நடாமல் மேற்பாகம் தரைமட்டத்துக்குக் கொஞ்சம் மேலே நிற்கக்கூடியதாக நடவேண்டும். விதைகளை நடக்கூடாது. விதைகள் முளைத்தாலும் யிபர் மெதுவாக வளர்ந்து விரைவில் மடிந்துபோகும்.

படம் 15.—வெங்காயப் பாத்திகள்.

செய்கைபண்ணுதல்.

பயிர் வரிசைகளுக்கிடையேயுள்ள மண்ணைக் கைக் குப்பைவாரியினால் ஒழுங்காகக் கிண்டி மண் இறுகிப்போகாமலும் புல் முளைக்காமலும் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். மழைக்குப் பின்னர் மண் இறுகிப் போகுமானால் கிண்டிவிட வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். பயிர்கள் (படம் 15.) வளருவதற்கு எவ்வித தடையும் இருத்தலாகாது. பயிரின் வளர்ச்சியைப் பாதிக்கக்கூடியதாக மழை பெய்யாதிருந்தால் பாத்திகளுக்கு நன்கு தண்ணீர் விடவேண்டும்.

சுமார் இரு மாதங்களுக்குப் பின்னர் வெங்காயம் உண்டாக ஆரம்பிக்கும்போது ஒவ்வொரு வெங்காயப் பயிரினதும் அடியையும் சுற்றியுள்ள மண்ணை விரல்களினால் அப்புறப்படுத்தி விளைந்து வரும் வெங்காயங்கள் வெளியில் தெரியும்படி செய்துவிட வேண்டும். பயிர் வளாந்துவரும் ஏக்காலத்திலும் அதன் தளைகளை வெட்டக்கூடாது.

வெங்காயம் கிண்டுதல்.

நட்டு மூன்று மாதங்களில் கிண்டுவதற்குத் தயாராகிவிடும். அதன் தளைகள் பழுத்துச் சருகாகும். வெங்காயத்தைக் கையினால் கிண்டி எடுக்கலாம். வெயிற் காலத்தில் வெங்காயம் கிண்டி எடுக்கப்பட வேண்டும். சில தினங்களுக்கு வெங்காயத்தை நிழலில் காயப்போட்டு அதன் பின்னர் தலைப்பிலுள்ள காய்ந்த தளைகளையும் காய்ந்த வெளிய்புறத் தோல்களையும் அடியிலுள்ள வேர்களையும் அகற்றிச் சுத்தப்படுத்த வேண்டும்.

விளைவு.

இப்பயிர், செய்கை நிலைமைகளுக்கேற்றவாறு விளைவு தருவதால், விளைவு செய்கைக்குத் தக்கபடி மாறுபடும். வழக்கமாக 12 முதல் 20 பங்கு வெங்காயம் கிடைக்கும். ஆனால் 40 பங்குவரை கூடப்பெற முடியும்.

சேமித்துவைத்தல்.

வெங்காயத்தை நல்ல காற்றோட்டமுள்ள அறையில் ராக்கைகளில் பரவிலைக்க வேண்டும். அல்லது கண்ணறைச் சாக்குகளில் போட்டு வைக்கவேண்டும். வெங்காயத்தைக் குவித்து வைக்கக்கூடாது. அப்படிச் செய்தால் வெங்காயத்தில் வெயர்வை உண்டாக்கி அழுசிப் போகக்கூடும். காலத்துக்குக் காலம் வெங்காயத்தை ஆராய்ந்து பார்த்து அழுகிய வெங்காயங்கள் காணப்பட்டால் அவற்றை அப்புறப்படுத்திவிடவேண்டும்.

2. மினகாய்.

மினகாயில் விட்டமின் "சி" உண்டு. மினகாய் வயிற்றில் எரிவை உண்டுபண்ணு மாகையால் சொற்பமாகவே பாவிக்க வேண்டும்.

இலங்கையில் மினகாய் இரண்டு வகையில் பாவிக்கப்படுகிறது. அவையாவன :— (1) பச்சை மினகாய் (படம் 16, இல. 1.); (2) காய்ந்த மினகாய் (படம் 16, இல. 2); நமக்குத் தேவையான காய்ந்த மினகாயில் பெரும்பகுதி மூக்கியமாக இந்தியாதிலிருந்து இறக்குமதியாகின்றது.

பருவகாலமும் நிலத்தின் தன்மையும்.

மினகாய் சுமார் 2,000 அடிவரை உயரமுள்ள இடங்களில் பயிர் செய்யப்படலாம். காய்ந்த மினகாய் உற்பத்தி செய்வதற்கு வரண்ட பிரதேசமே மிகவும் அறிகூலமானதாயிருப்பினும் ஈரப்பிரதேசத்தில் காலபோகத்தினபோது திருப்திகரமாக விளையச்செய்யலாம். ஈரப்பிரதேசத்தில் மினகாய்ப் பழங்களை உலர்த்துவதற்கு ஜனவரி, பெப்ரவரி, மார்ச் மாதங்கள் தகுதியானவை. ஈரப்பிரதேசத்தில் சிறு போகத்தின் போது பச்சை மினகாய் பயிர் செய்யலாம். லீட்டுத் தோட்டத்தில் சிறு அளவில் மினகாய் பயிர் செய்யப்பட்டால் பழுத்த மினகாய்களைப் பறித்து வெயில் எறிக்கும்பொழுது காயவைத்து கொள்ளலாம்.

ஈரப்பிரதேசம் : காலபோகம் : நாற்றுமேடை போடுதல்—ஆகஸ்ட், செப்டெம்பர்.

சிறுபோகம் : நாற்றுமேடை போடுதல்—ஒக்டோபர், நவம்பர்.

வரண்டபிரதேசம் : காலபோகம்; நாற்றுமேடை போடுதல்—ஒகஸ்ட், செப்டெம்பர். பிடுங்கு நடுதல்—ஒக்டோபர்-டிசெம்பர்.

சிறுபோகம் : நாற்றுமேடை போடுதல் : பெப்ரவரி-ஏப்பிரல். பிடுங்கி நடுதல்—மார்ச்-மே.

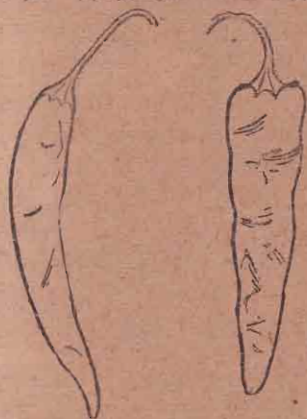
வரண்ட பிரதேசத்தில் டிசெம்பர் முதல் மேவரை பிடுங்கி நடப்பட்ட பயிர்களுக்கு நீர்ப்பாய்ச்ச வேண்டும்.

இளங்கள்.

தூத்துக்குடி மினகாய் (படம் 16, இல. 2.), ஈரப்பிரதேசத்திலும், வரண்ட பிரதேசத்திலும் பயிரிடுதற்குரிய சிறந்த காய்ந்த மினகாயாகும். ஒவ்வொரு செய்கையின போதும் முதல் பறிக்கும் காய்களை பச்சை மினகாயாக உபயோகிக்கலாம். அதன் பின்னரும் வேண்டியபோது பச்சை மினகாய் பறித்துக்கொள்ளலாம்.

நாற்றுமேடைகள் தயாரித்தல்.

விதைகளை எப்பொழுதும் நாற்று மேடைகளில் விதைத்து நாற்றுகள் பிடுங்கி நடுவதற்குத் தயாரானதும் வேறு இடத்தில் பிடுங்கி நடவேண்டும். 3 அடி அகலமும் வசதிகேற்ற நீளமும் உள்ள பாத்திகள் செய்யப்பட வேண்டாம். ஒவ்வொரு பாத்திக்கு

படம் 16.—(1) பச்சை மிளகாய்,
(2) காய்ந்தமிளகாய்.

மீடையில் 1 அடி அகலமுள்ள வாய்க்கால்கள் இருக்க வேண்டும். ஒரு சதுர அடிக்கு 1 ருத்தல் வீதம் பசளை போடப்பட வேண்டும். விதைகளை சம அளவான மண்ணுடன் கலந்து பாத்திகளுக்குக் குறுக்கே மட்டமான விளிம்பு உள்ள பலகையைக்கொண்டு 3 அங்குல ஆழமுள்ள கோடுகளை 3 அங்குல தூரத்துக்கு ஒன்றாக இழுத்து அவற்றில் விதைக்க வேண்டும். 30 சதுர அடிக்கு 1 அவுன்ஸ் வீதம் விதைகளை விதைக்க வேண்டும். விதைத்த பின்னர் அக்கோடுகளை மண்ணால் மூடி இறுக்கி அழுக்கிவிட்டு பாத்திகளுக்கு நன்கு தண்ணீர் தெளித்து நிலத்தில் வெயிலாவது காற்றுவது பட்டு சரம் காய்ந்து போகாதிருப்பற்காக ஒவ்வொரு பாத்திக்கும் வைக்கோலினால் அல்லது கிருகினால் நிழல்போட்டு வைக்கவேண்டும். பாத்திகளுக்குத் தினமும் தண்ணீர் விடவேண்டும். ஏழாவது தினத்தில் முளைகள் நிலமட்டத்துக்கு மேல் தெரியும்போது மறைப்பை அகற்றிவிடுக.

புல் முளைக்காதபடி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். ஒரு மாக்கைபிடியில் 3 அங்குல ஆணி ஒன்றை அடித்து நாற்று வரிசைகளுக்கிடையே போட்டு இழுத்து நிலத்தைக் கிண்டிவிட வேண்டும். வெய்யிற காலமாயிருந்தால் பாத்திகளுக்கு ஒழுங்காகத் தண்ணீர் விட வேண்டும்.

பிடுங்கி நடுதல்.

நாற்றுடன் 4 முதல் 6 வாரப் பயிரானதும் பிடுங்கி நடலாம். பிடுங்கி நடும் இடம் ஒரு சதுர அடிக்கு ஒரு ருத்தல் வீதம் கூட்டெருப் போட்டுப் பண்படுத்தப்பட்டு சரப் பிரதேசத்திலும் வரண்ட பிரதேசத்தில் மகாபோகத்தின் சேதும் 9 அங்குல உயரமுள்ள வரம்புகள் போடப்பட வேண்டும். இந்த வரம்புகள் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று இரண்டு அடி தூரத்திலிருக்க வேண்டும். நாற்றுகளை மேடையிலிருந்து பிடுங்கிய பின்னர் அவற்றின் தலைப்புகளை முறித்து விட்டு ஒரு கூரிய கம்பின் உயவிதால் ஒவ்வொரு வரம்பினதும் உச்சியில் 2 அடி இடைவெளிவிட்டு நடவேண்டும். ஒவ்வொரு நிலையத்திலும் 2 முதல் 3 நாற்றுகளை நடவேண்டும். இரண்டு வரம்புகளுக்குப் பின்னர் ஒரு நிலையத்தில் நல்ல பயிராக ஒன்றை நிற்கவிட்டு மற்றப் பயிரைப் பிடுங்கி எடுத்துவிட வேண்டும்.

செய்கைபண்ணுதல்.

புல் முளைக்காதபடி பாதுகாத்து நிலத்தைக் கிண்டிவிட வேண்டும். நாற்று நட்கு சுமார் 3 வாரங்களுக்குப் பின்னர் ஒவ்வொரு செடியின் அடியையும் நோக்கி மண்ணை இழுத்துவிட வேண்டும்.

மிளகாய் பறித்தல்.

ஏறகுறைய இரண்டு மாதங்களில் மிளகாய் பறிக்க ஆரம்பிக்கலாம். முதலில் காய் மிளகாய்களை மட்டுமே பறிக்க வேண்டும். இதனால் பின்னர் காயப்போடுவதற்கு பறிக்கும்போது ஏராளமான பழுத்த மிளகாய்கள் கிடைக்கும். ஏறக்குறைய 7 தடவை காய்கள் பறித்தபின்னர் விளைவு மிகவும் குறைவடைந்து இலைகள் சுருள் ஆரம்பிக்கும் போது மிளகாய்ச் செடிகளை வேருடன் பிடுங்கி எடுத்துவிட வேண்டும்.

காயவைத்தல்.

பழுத்த மிளகாய்களைப் பறித்த பின்னர் அவை நல்ல சிவப்பு நிறமடைவதற்கு சுமார் 2 தினங்கள் வரை வீட்டுக்குள் போட்டு வைக்கப்பட வேண்டும். அதன் பின்னர் 5 முதல் 10 தினங்கள் வரை அவற்றை வெய்யிலில் சுரவடி வேண்டும். இக்காலத்திற்குள் அவை நன்கு காய்ந்துவிடும். வெய்யிலில் காயப்போடும் மூன்றாவது தினத்தில் வெய்யிலில் வைப்பதற்குமுன்னர் மிளகாய்களைக் காலால் மிதித்து அல்லது ஒரு உருளையால் நசுக்கி சேமித்து வைப்பதற்கு தடையாக்கவேண்டும்.

விளைவு.

ஒவ்வொரு செடியிலும் ஆறு அவுன்ஸ் பழ மிளகாய்கள் (60 காய்கள்) காய்க்க வேண்டும். இந்த மிளகாய் தூத்துக்குடி இனமாக இருந்தால் காயப்போட்டு எடுக்கும் போது 2 அவுன்ஸ் நிறையுள்ளதாயிருக்கும்.

3. மிளகு.

பருவகாலமும் நிலத்தின் தன்மையும்.

மிளகு ஈரப் பிரதேசத்தில் மட்டும் சுமார் 2,000 அடிவரை உயரமுள்ள பகுதியில் உண்டுபண்ணப்படலாம். வடகிழக்கு தென்-மேற்கு பருவக் காற்று மழைக்காலத்தில் மிளகைப் பயிரிடவேண்டும்.

தடுகைமுறை.

மிளகுக் கொடி படருவதற்கு ஒரு ஆதரவு வேண்டியிருப்பதால் அதைத் தோட்டத்திலுள்ள மாங்களின் அடியில் நட்டு வளர்க்க வேண்டும். 2 அடி அகலமும் 1½ அடி ஆழமுமுள்ள கிடங்குகளில் நல்ல மேல் மண்ணையும் கூட்டெருவையும் சாம்பலையும் கலந்து போட்டு திரப்பி மேலே ஒரு சிறிய திட்டு உண்டாக்க வேண்டும்.

நல்ல விளைவுதரும் மிளகுக் கொடியிலிருந்து சுமார் 10 அங்குல நீளமுள்ள பதியங்கள் தெரிந்ததெடுக்கப்பட வேண்டும். இந்தப் பதியங்கள் நுளியிலுள்ள தண்டுகள் விருந்து அல்லது ஒவ்வொரு கொடியின் அடியிலும் தரையில் படருவனபோல் பக்க வாட்டில் முளைக்கும் கொடிகளிலிருந்து எடுக்கப்பட வேண்டும். இப்பதியங்களில் நூற்றுக்கு 25 வீதமானவை மட்டுமே பயிராக்குமாகையால் போதிய அளவு அதிக பதியங்களை எடுத்து ஒரு நாற்று மேடையில் நடவேண்டும். அவை வேர்விட்டதும் வேர்களைச் சுற்றியுள்ள மண்ணை அவற்றைப் போர்த்து எடுக்க வேண்டும்.

செய்கைபண்ணுதல்.

கொடிக்களைச் சுற்றியுள்ள நிலம் இறுகாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இரண்டாவது வருடத்தில் கொடிகளின் அடியை நோக்கி மண்ணை இழுத்துக் குவித்துவிட வேண்டும்.

எய் பறித்தல்.

கொடி நடட 3 வது வருடத்தில் முதன் முறையாக காய் பறிக்கலாம். 5 வது வருடத்துக்கும் 12 வது வருடத்துக்குமிடையில் மிகக் கூடுதலான விளைவு கிடைக்கும். காய்கள் சிவப்பு நிறமடைந்ததும் அவற்றைப் பறித்துவிட வேண்டும். ஒரு வருடத்தில் இருமுறை காய்கள் பறிக்கலாம்.

விளைவு.

சராசரி ஒரு கொடியில் சுமார் 4 றுத்தல் மிளகு காய்க்கும். பழக்கொத்துகளைப் பறித்த பின்னர் பழங்களைக் கையினால் வெவ்வேறுக்சி பத்து நிமிஷங்களுக்குக் கொதி தண்ணீரில் போட்டுவைக்க வேண்டும். அதன் பின் அவற்றைப் பாய்களில் பாவி வெயிலில் உலரவிட வேண்டும். 3 அல்லது 4 தினங்களில் அவை உலர்த்தப்பட்டுவிட வேண்டும்.

அத்தியாயம் 12.

காய்கறிகள்.

1. கிரை.

காய்கறிகளுள், கிரை வகைகள் அதிக போஷாக்குள்ளவையாக இருப்பதால் முதன்மை ஸ்தானம் வகிக்கின்றன. கிரைகளில் கனிச உப்புக்களும் விட்டமின்களும் மலிந்து கிடக்கின்றன. கிரைகளில் பெரும்பாலும் அயம், கரோடீன் (இது உடம்பில் விட்டமின் "ஏ" ஆக மாறுகிறது) விட்டமின் "சி" ஆகியவை அதிகம் உண்டு. முளைக்கிரை, வல்லாரை, முருங்கை, அகத்தி கிரைகளில் சுண்ண மூலமும் நிறைய உண்டு. கிரைகளை பச்சையாகப் பச்சடி செய்து (வல்லாரையும் சலாரும்) அல்லது லேசாக அவித்து சுண்டல் செய்து சாப்பிடுவது மிகவும் நல்லது.

(1).—முளைக்கிரை.

உயர்ந்த தண்டு இல்லாத பச்சை இலைஇனம்(படம்17) பயிரிடப்பட வேண்டும். விதைகளை ஒன்றிலிருந்து ஒன்று 1 அடி தூரத்திலுள்ள வரிசைகளில் $\frac{1}{2}$ அங்குல ஆழத்தில் விதைக்க வேண்டும். கிரை முளைகள் சில அங்குல உயரத்துக்கு வளர்ந்ததும் 6 அங்குல இடைவெளியுள்ள ஒவ்வொரு நிலைத்திலும் இரண்டு பயிர்களை நிற்கவிட்டு மற்றப் பயிர்களைப் பிடுங்கிவிட வேண்டும். சுமார் 3 முதல் 4 வாரங்களில் அவை 1 அடிக்கு மேல் வளர்ந்ததும் தேவைக்கேற்ற வாறு அவற்றைப் பிடுங்கி எடுக்கலாம். அல்லது காலத்துக்குக் காலம் இலைகளை வெட்டிக்கொள்ளலாம். பெரிய செடிகளிலிருந்து பதியங்கள் எடுத்து நடலாம். ஆனால் அவை நாற்றுக்களைப்போல் செழித்து வளமாட்டா.

படம் 17.—முளைக்கிரை.

(ii.)—வல்லாரை.

வல்லாரையில் நோக வளரும் பெரிய இலைகள் உள்ள இதை (படம் 18)யே பயிர்செய்ய வேண்டும். சிறிய இலைகள் உள்ள படரும் இனம் விரும்பத் தக்கதல்ல.

சரப்பற்றும் நிழலும் உள்ள இடத்தைத் தெரிவு செய்வேண்டும். அல்லது பள்ளமான பாதிடிகள் போடப்பட வேண்டும். வல்லாரையின் தாய்ச்செடியிலிருந்து வேருடன் கூடிய சிறு பிரிவுகளை எடுத்து 5 அங்குல தூரத்துக்கு ஒன்றாக நட வேண்டும். பயிர்கள் நன்கு வேளாற்றி வளர்ந்ததும் இலைகளைக் காலத்துக்குக் காலம் வெட்டி எடுக்கலாம்.

படம் 18.—வல்லாரை.

(iii.)—பசளி.

பசளி நிழலில் நன்கு வளரும். அப்பொழுது அதில் தடித்த கரும்பசளை நிறழள்ள இலைகள் வரும். ஒன்றிலிருந்து ஒன்று 1½ அடி தூரத்திலுள்ள வரிசைகளில் 1 அடி

படம் 19.—பசளி பந்தலில் படர்விடப்பட்டிருக்கிறது.

இடைவெளிவிட்டு ஒவ்வொரு இடத்திலும் ஒன்று விதைகள் வீதம் விதைகளை விதைக்க வேண்டும். சுமார் 2 வாரங்களுக்குப் பின்னர் ஒவ்வொரு இடத்திலும் சிறந்த பயிரை மட்டும் நிற்கவிட்டு மற்றப் பயிர்களைப் பிடுக்கி எடுத்தவிட வேண்டும். சுமார் 2 மாதங்களில் பயிர்கள் கொடிவிட ஆரம்பிக்கும் போது அவற்றுள் 2 அடி உயரமுள்ள பதிவரை பந்தல்களில் (படம் 19) படருவதற்குப் பிடித்து விட வேண்டும்.

பதியங்களையும் நடலாம். ஆனால் அவற்றிலிருந்து உண்டாகும் பயிர்களை விடையில் பூத்துக் காய்க்க ஆரம்பிக்கும்.

சாணம்போட்டால் பசளி செழிப்பாக வரும். அப்பொழுது பெரிய இலைகளைத் தரும். சில இலைகள் 1 அடி குறுக்களவு உள்ளனவாகவும் இருக்கும். இலைகளை அடியிலிருந்து பறித்துவர வேண்டும்.

(iv.)—கங்குள்.

சரப்பற்றள்ள ஒரு இடம் தெரிவுசெய்யப்பட வேண்டும் அல்லது பள்ளமான பாதிடிகளில் இதைப் பயிரிடவேண்டும்.

படம் 20.—கங்குன்.

சுமார் 8 அங்குல நீளமுள்ள பதியங்களை $1\frac{1}{2}$ அடி தூரத்திலுள்ள வரிசைகளில் 1 அடி இடைவெளிவிட்டு நடவேண்டும். இந்தப் பயிர் அம்புவடிவமான இலைகள் (படம் 20) உள்ள நீண்ட கொடிகள் விரும்பும். கொடிகளை அடிக்கடி வெட்டி உபயோகிக்கவேண்டும்.

(v.)—பொன்னாங்காணி.

இது வெகு துரிதமாக வளரும் பயிர். இது அனேக மெல்லிய கொடிகள் விட்டு அடர்த்தியாக வளரும். சுமார் 6 அங்குல நீளமுள்ள பதியங்களை ஒரு அடி தூரத்துக்கு ஒன்றாக நடவேண்டும். (படம் 21.)

படம் 21.—பொன்னாங்காணி.

(vi.)—அகத்தி.

ஒரு குடும்பத்துக்கு 2 அல்லது 3 மாங்கள் போதும். ஒன்றிலிருந்து ஒன்று 8 அடி தூரத்தில் உள்ள நன்கு பசுனையிடப்பட்ட கிடங்குகளில் சுமார் $\frac{1}{2}$ அங்குல ஆழத்தில் விதைகளை நடவேண்டும். ஒவ்வொரு கிடங்கிலும் சுமார் 4 விதைகள் போடவேண்டும். பயிர்கள் சுமார் 8 அங்குல உயரத்துக்கு வளர்ந்ததும் ஒன்றை மட்டும் திறக்கிட்டு மற்றப் பயிர்களைப் பிடுங்கிவிட வேண்டும்.

(vii.)—முருங்கை.

இந்த மரத்தைப் பள்ளப் பிரதேச வரண்ட பிராந்தியங்களில் மட்டுமே நடவேண்டும். இது முக்கியமாக அதன் இளம் காய்களுக்காகவே வளர்க்கப்படுகின்றதெனினும் இதன் இலைகள் அதிக உபயோகமானவை. அவற்றை அதிகமாக உபயோகிக்க வேண்டும். நல்ல முற்றிய கிளைகளிலிருந்து சுமார் 5 அடி நீளமும் $1\frac{1}{2}$ அங்குலம் குறுக்களவுமுள்ள தடிக்களை வெட்டி எடுத்து நன்கு பசுனையிடப்பட்ட குழிகளில் நடவேண்டும். ஈறக்குறைய ஒரு வருடத்தில் இந்த மரம் காய்க்க ஆரம்பிக்கும்.

(viii.)—சலார்ட்.

சலார்ட் சிறந்த குண விசேஷங்கள் உள்ள கிரை. இதைப் பயிரிடுவதற்கு மேலே சொல்லப்பட்ட கிரைகளைவிட அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். இது மேட்டில் பிரதேசத்தில் தான் நன்கு பயிராகும். பள்ளப் பிரதேசத்திலும் வெற்றிகரமாகப் பயிரிட முடியும்.

இதில் இரு இனங்கள் உண்டு. ஒரு இனம் கோவாவைப்போல் உருண்டையான முட்டையுள்ளதாக இருக்கும். மற்ற இனம் மொக்குகள் வடிவான முட்டையுள்ளதாக இருக்கும். இதன் இலைகள் நீளமாகவும் அகலமில்லாமலுமிருக்கும். முந்திய இன சலார்ட் மிகவும் உருசியாக இருக்கும்.

விதைகள் மிகவும் லேசானவையாகையால் அதைப்போல் இரண்டு மடங்கு நிறையுள்ள காயந்த மணலோடு கலந்து நன்கு தண்ணீர் ஊற்றப்பட்ட நாற்று மேடையில் 3 அங்குல இடைவெளியுள்ள வரிசைகளில் சுமார் $\frac{1}{2}$ அங்குல ஆழத்தில் விதைக்கப்பட வேண்டும். விதைகளை எறும்பு இழுத்துக்கொண்டு போகாதபடி தடுப்பதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். முளைகள் சுமார் 2 அங்குல உயரத்துக்கு வளர்ந்ததும் அவற்றைப் பிடுங்கி அதிக பயனை போட்டு நன்கு தயார் செய்யப்பட்ட பாத்திகளில் 8 அங்குல தூரத்துக்கு ஒன்றாக நடவேண்டும். பயிர்களின் வளர்ச்சி எவ்வகையிலும் தடைப்படலாகாது. எந்தச் சமயத்திலாவது நிலம் காயந்தால் பாத்திகளுக்குத் தாராளமாகத் தண்ணீர்விட வேண்டும்.

இப்பயிர் விளைவதற்கு 3 வாரங்கள் பிடிக்கும். முட்டை கட்டியவுடன் அதை உபயோகத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம். முற்றுவதற்கு முன்னர் உபயோகிக்க வேண்டும். அல்லது போனால் இலைகள் விறைப்பாகவும் சுப்பாகவும் இருக்கும். சில பயிர்களை அடுத்த பருவகாலத்துக்கு வேண்டிய விதைகளை எடுப்பதற்காக காய்த்து முற்றவிடலாம்.

2. வெண்டி.

வெண்டி ஒரு பிரபல்யமான மரக்கறிப் பதார்த்தம். அதில் கனிச உப்புகளும் விட்டமின்களும் உண்டு. "பீ" வர்க்கத்தைச்சேர்ந்த ஒரு விட்டமினான "நிபோபிளேவின்" அதில் அதிகமுண்டு. வெண்டிக்காயை சூப்புகளுக்கு உபயோகிக்கலாம். இறைச்சி அல்லது மீனோடு சேர்த்து சமைக்கலாம். அல்லது கறிசமைப்பதற்கு உபயோகிக்கலாம்.

பருவகாலமும் நிலத்தின் தன்மையும்.

இந்தப் பயிரை ஈரப் பிரதேசத்திலும் வரண்ட பிரதேசத்திலும் சுமார் 4,000 அடிவரை உயரமுள்ள பகுதிகளில் உண்டுபண்ணலாம். ஈரப்பிரதேசத்திலும் வரண்ட பிரதேசத்திலும் பருவக்காற்று மழைகளின் போது இதை நடலாம். இதர காலங்களில் நட்பால் பயிர்களுக்குத் தண்ணீர் ஊற்ற வேண்டும் அல்லது நீர்ப்பாய்ச்ச வேண்டும்.

இனங்கள்.

வெண்டியில் அனேக இனங்கள் உண்டு. அவற்றில்—

- (அ) மிருதுவான அல்லது சுணைப்புள்ள,
- (ஆ) உருண்டையான அல்லது மூலைவிழுந்த,
- (இ) நீண்ட மெல்லிய அல்லது குட்டையான தடித்த,
- (ஈ) கரும்பச்சை அல்லது லேசான பச்சை நிறக்காய்கள் காய்க்கும்.

மிருதுவான, உருண்டை வடிவான, நீண்ட, மெல்லிய கரும்பச்சை நிறக்காய்கள் காய்க்கும் இனத்தை மட்டுமே பயிரிட வேண்டும் (படம் 22.)

பட்ட 22.—கொண்டி.

நகைமுறை.

ஒரு அடி அகலமும் ஒரு அடி ஆழமும் உள்ள கிடங்குகளைக் கிண்டி அவற்றில் நல்ல மேல் மண்ணையும் கூட்டுருவையும் கலந்து போட்டு நிரப்பி மேலே ஒரு சிறிய திட்டி உண்டுபண்ணிவிடவும். கிடங்குகளுக்கிடையில் ஒரு பக்கத்தால் 3 அடி தூரமும் மற்றப் பக்கத்தால் 2 அடி தூரமும் இடைவெளியிருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு திட்டினை மத்தியிலும் 4 முதல் 5 விதைகளை ½ அங்குல ஆழத்தில் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று 3 முதல் 4 அங்குல தூரத்தில் இருக்கக் கூடியதாக நடவேண்டும். 4 அல்லது 5 தினைக்களிக் விதைகள் முளைக்கும்.

செய்கைபண்ணுதல்.

இரண்டு வாரப் பயிரானதும் ஒவ்வொரு இடத்திலும் அதிக செழிப்பான இரண்டு கன்றுகளை நிறுக்கவிட்டு மற்றக் கன்றுகளைப் பிடுங்கிவிட வேண்டும்.

தீவந்தை நன்கு பண்படுத்திவிட வேண்டும். நட்டி ஒரு மாதமான பின்னர் பயிர் களின் அடியை நேரக்கி மண்ணை வாரிக் குவித்துவிட வேண்டும்.

காய் பறித்தல்.

புஷ்பிக்க ஆரம்பித்த சில தினைகளுக்குள் காய்கள் பறிப்பதற்குத் தயாராகிவிடு இதன் காய்கள் மிகவும் குறிதமாக வளரும்.

காய்களை எப்பொழுதும் பிஞ்சாகவே பறிக்க வேண்டும். 7 வது வாரத்துக்கும் 12 வது வாரத்துக்குமிடையே அனேக தடவை காய்கள் பறிக்கலாம். ஒரு ஏக்கரில் 30,000 முதல் 50,000 காய்கள் வரை (ஒரு செடியில் 6 முதல் 10 காய்கள்) காய்க்கும்.

3. கத்தரி.

கத்தரிக்காயில் களை உப்புக்களும் விட்டமின்களும் நியாயமான அளவு உண்டு. கத்தரிக்காய் மிகவும் உருசிகரமான மரக்கறிப் பதார்த்தம்.

பருவகாலமும் நிலத்தின் தன்மையும்.

இப்பயிரை சாப்பிரதேசத்திலும் வரண்ட பிரதேசத்திலும் சுமார் 3,000 அடிவரை உயரமுள்ள பகுதிகளில் உண்டுபண்ணலாம். வட சிழக்குப் பருவகாற்று மழைக் காலத்தில் இரு பிரதேசங்களிலும் இதைப் பயிர் செய்யலாம். தென் மேற்குப் பருவக் காற்று மழைக்காலத்தில் சாப்பிரதேசத்தில் மட்டும் பயிர் செய்யமுடியும். வருடத்தின் இதர காலங்களில் வரண்ட பிரதேசத்தில் இப்பயிர் செய்வதானால் தண்ணீர் விற்பனை அல்லது நீர்பாய்ச்சுதல் அவசியமாகும்.

இளங்கள்.

கத்தரிக்காய்கள் இனத்துக்கேற்ப உருவத்திலும் நிறத்திலும் மாறுபாடுடையனவாக இருக்கும். காய்கள் நீளமாக (படம் 23.) அல்லது உருண்டையாக இருக்கும். கத்தரிக்காய்கள் ஊதா, பச்சை, வெள்ளை நிறமுள்ளனவாக அல்லது வரி உள்ளனவாக இருக்கும்.

நடுகைமுறை.

விதைகளை நூற்றுமேடையில் 5 அங்குல இடைவெளியுள்ள வரிசைகளில் $\frac{1}{2}$ அங்குல ஆழத்தில் விதைக்க வேண்டும். பயிரிடப்படும் இடம் சிறிதாக இருந்தால் சட்டிகளிலாவது பெட்டிகளிலாவது விதைகளை முளைக்கப்போடலாம். விதைகளை சம அளவு மிருதுவான மணலுடன் கலந்து 75 சதுர அடி வில்தீரணமுள்ள நாற்றுமேடைக்கு 1 அவுன்ஸ் வீதம் விதைக்க வேண்டும். விதைகள் 3 அல்லது 4 தினங்களில் முளைத்து தரைக்குமேல் வந்துவிடும். அதுவரை மேடைக்கு நிழல் போட்டுவைக்க வேண்டும். சுமார் 4 அங்குல உயரத்துக்கு வளர்ந்ததும் அல்லது ஒரு மாதமானதும் நாற்றுகளைப் பிடுங்கி 3 அடி இடைவெளியுள்ள வரிசைகளில் 2 அடி தூரத்துக்கு ஒன்று வீதம் நடவேண்டும்.

செய்கைபண்ணுதல்.

மண்ணைக் கிண்டி இளக்கிவிட வேண்டும். கத்தரிச் செடிகள் இரண்டு மாதப் பயிரானதும் அவற்றின் அடியை நோக்கி மண்ணை வாரிக் குவித்துவிட வேண்டும்.

காய்கள் பறித்தல்.

மூன்று அல்லது நான்கு மாதங்களில் காய்கள் பறிக்க ஆரம்பிக்கலாம். பலதடவை காய்கள் பறிக்கலாம். எப்பொழுதும் காய்கள் பழுத்து மஞ்சள் திற்ப்படைவதற்கு முன்னர் அவற்றைப் பறிக்க வேண்டும். பருவகாலம் முடிந்ததும் செடிகளைப் பிடுங்கி எறிந்துவிட வேண்டும். பிடுங்கி எறியாது விட்டு வைத்தால் அவற்றில் நோய் உண்டாகி அடுத்த பருவகாலத்திய பயிர்களுக்குத் தொற்றக்கூடும்.

படம் 23.—கத்தரிக்காய்.

4. தக்காளி.

தக்காளியில் விட்டமின்கள் நிறைய உண்டு. முக்கியமாக “எ” “சி” விட்டமின்கள் அதிகமுண்டு. இந்த விட்டமின்கள் தக்காளிக்காயைச் சமையல் செய்வதால் பெரும்பாலும் அழிந்து போவதால் சமைக்காமல் பச்சையாகப் பச்சடிசெய்து சாப்பிடுவதே நல்லது.

பருவகாலமும் நிலத்தின் தன்மையும்.

பண்டாரவளை போன்ற குளிர்ச்சியான காய்ந்த பிரதேசம் இது பயிரிடுவதற்கு மிகவும் பொருத்தமானதாகும். ஆனால் வரண்ட பிரதேசங்களில் காலபோகத்தின் போது நல்ல பலன் கிடைக்கும். ஈரப்பிராந்தியத்தில் முக்கியமாக தாழ்ந்த பிரதேசத்தில் தக்காளிப் பயிர் ஒருவித நோய் காரணமாக வாடிப்போய்விடுகிறது. தூதிரிஷ்டவசமாக இந்த நோய்க்குப் பரிகாரம் கண்டு பிடிக்கப்படவில்லை.

இனங்கள்.

பல்வேறு இனங்களினதும் காய்கள் பருமனிலும், உருவத்திலும், தன்மையிலும் வேறுபட்டிருக்கும். வழவழப்பான உருண்டைக் காய்காய்க்கும் இனத்தையே பயிரிட வேண்டும்.

நடுகைமுறை.

விதைகளை சட்டிகளில் அல்லது பெட்டிகளில் நிரை நிரையாக விதைத்து எறும்புகள் விதைகளை எடுத்துச் செல்ல முடியாதபடி விதைகள் முளைக்கும்வரை அவற்றை (சட்டிகளை அல்லது பெட்டிகளை) தண்ணீருக்கு மேல் நிற்கவைக்க வேண்டும். அதிக நிலத்தில் பயிர் செய்வதானால் பாத்திகளில் விதைத்து எறும்புகள் போக முடியாதபடி சுற்றிவரசாம்பல் ஜூவிவிட வேண்டும்.

10 முதல் 14 தினங்களுக்குப் பின்னர் அல்லது பயிர்கள் 3 முதல் 4 அங்குலத்துக்கு வளர்ந்த பின்னர் தக்காளிக் கன்றுகளை வேறு பெட்டிகளில் அல்லது சட்டிகளில் பிடுங்கி நடவேண்டும். கன்றுகள் ஒன்றிலிருந்தொன்று 5 அங்குல தூரத்திலிருக்க வேண்டும்.

கன்றுகள் 3 முதல் 4 வாரப் பயிரான பின்னர் அல்லது சுமார் 10 அங்குல உயரத்துக்கு வளர்ந்த பின்னர்தான் வெளியான இடத்தில் பிடுங்கி நடவேண்டும். நடுவதற்கு முன்னர் கன்றுகளின் தலைப்புகளை முறித்துவிட்டு 2 அடி இடைவெளியுள்ள வரிசைகளில் 1 அடி தூரத்துக்கு ஒன்றாக நடவேண்டும்.

பயிர்கள் போதியளவு வளர்ந்து நிற்பதற்கு ஒரு ஆதரவு தேவைப்படும்போது ஒவ்வொரு பயிருக்கும் சமீபத்தில் 4 அடி நீளமுள்ள ஒரு கம்பை ஊன்றி அப்பயிரைக் கம்போடு சேர்த்து படம் 24 ல் காட்டப்பட்டிருப்பதுபோல் கட்டிவிட வேண்டும்.

தாய்ச் செடியில் பக்கவாட்டில் முளைகள் தென்பட்டதும் அவற்றைக் கிள்ளி எறிந்து விடவேண்டும். கிளைகள் விடுவதைத் தடுத்து ஒரே தனிமரமாக வளரச் செய்தால் பெரிய நல்ல காய்கள் காய்க்கும்.

காய்பறித்தல்.

பயிர்கள் சுமார் 2½ அல்லது 3 மாத காலப் பயிராகும்போது காய்கள் பறிக்க ஆரம்பிக்கலாம். சுமார் 2 மாதங்களுக்குத் தொடர்ந்து காய்கள் பறிக்கலாம். ஒவ்வொரு செடியிலும் சுமார் 2 ருத்தல் காய்கள் காக்க வேண்டும்.

படம் 24.—ஒரு தக்காளிச் செடி கம்புடன் சேர்த்துக் கட்டப்பட்டிருக்கிறது.

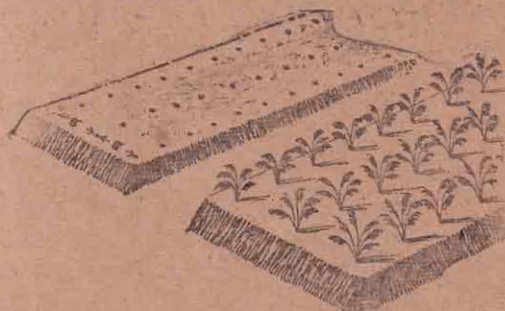
கரட்டில் போஷணைச்சத்து அதிக முண்டு. அதிலுள்ள மஞ்சள் பதார்த்தம் ("கொடின்" எனப்படுவது) உடம்பில் ஒரு முக்கிய விட்டமினாக மாறுகிறது. கரட் முக்கியமாக குழந்தைகளுக்கு நல்லது.

பருவகாலமும் நிலத்தின் தன்மையும்.

கரட் பயிரிடுவதற்கு ஈரப்பிரதேசமும் வரண்ட பிரதேசமும் தகுதியுடையனவாகும். ஆனால் 3,000 அடி முதல் 5,000 அடி வரை உயரமுள்ள பகுதிகளில் நல்ல பலன் கிடைக்கும்.

இனங்கள்.

கரட்டில் பல இனங்கள் உண்டு. அவற்றின் சிழுகுகள் பருமனிலும், நிறத்திலும் தன்மையிலும் வேறுபட்டிருக்கும். கரட் விதைகள் யாவும் பிற நாடுகளிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டவை.

படம் 25.—கரட் பயிரிடப்பட்டிருக்கும் மேடைகள்.

8 அங்குல இடைவெளியுள்ள வரிசைகளில் 6 அங்குலத்துக்கு ஒன்றாக நட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

விதைகள் ஐதாசு விழுமவதற்காக குருமணலுடன் கலந்து 2 1/2 அங்குல ஆழமும் 8 அங்குல இடைவெளியுமுள்ள வரிசைகளில் விதைக்கப்பட வேண்டும். அதன்பின்னர் மிருதுவான மண்ணால் மூடி நன்றாக அழுக்கிவிட வேண்டும். 12 முதல் 18 தினங்களில் விதைகள் முளைக்கும்.

செய்கைபண்ணுதல்.

ஆரம்பகாலத்தில் சிறு பயிர்கள் மிகவும் மெதுவாக வளருவதாலும் புற்களால் அதன் வளர்ச்சி தடைப்படுமானாலும் புல் முளைக்காமல் தடுப்பதில் விசேஷ கவனம்செய்யுத வேண்டும். பயிர்கள் சுமார் 4 அங்குல உயரத்துக்கு வளர்ந்ததும் முதலில் இரண்டு அங்குலத்துக்கு ஒன்று வீதமாகவும் பின்னர் 4 அங்குலத்துக்கு ஒன்று வீதமாகவும் விட்டு விட்டு மற்றப் பயிர்களைப் பிடுங்கி எடுத்துவிட வேண்டும். இவ்விதம் பிடுங்கி எடுக்கப்படும் பயிர்களை வேறு வரிசைகளில் நடுவதற்கு உபயோகிக்கலாம். கரட் சிழுகுக்கு வீசிய ஆரம்பிக்கும்போது 6 அங்குலத்துக்கு ஒரு பயிர் வீதம் நிற்கவிட்டு மற்றப் பயிர்களைப் பிடுங்கி எடுக்க வேண்டும். இவ்விதம் பிடுக்கப்படும் சிழுகுகளை சமையலுக்கு உபயோகிக்கலாம்.

நிலத்தை எப்பொழுதும் கிண்டிக் களை பிடுங்கி விடவேண்டும்.

நடுகைமுறை.

கரட் பயிரிடுவதற்கு ஆழமான இறுக்கமில்லாத நிலம் வேண்டும். இந்த நிலம் முந்திய பயிர்ச் செய்கைக்காக நன்றாக பசுனை போடப்பட்டதாக இருக்க வேண்டும் அல்லது 2 முதல் 3 மாதங்களுக்கு முன்னர் நன்றாக பசுனை போட்டுப் பண்படுத்தப்பட்டதாக இருக்க வேண்டும். நிலத்துக்கு மரச் சாம்பல் போட்டு சர்த நியப்பட்டவரை மிருதுவாக் கிவிடவேண்டும்.

சிழங்கு சிண்டில்.

முந்தி விளையும் இனங்கள் 3 முதல் 4 மாதங்களிலும் பிந்தி விளையும் இனங்கள் 4 முதல் 6 மாதங்களிலும் சிண்டப்படலாம். அரைவாசி விளைந்து இளம்பருவத்தி விருக்கும்போது சிண்டி எடுக்கும் சிழங்குகள்தான் சிறந்தவை. சிழங்குகளை மிகப் பெரிதாக விளையவிட்டால் உருகி குன்றும்.

6. பீற்.

பீற் சிழங்கில் சிறிதளவு பிசிதங்களும் கரி நீரகைகளும் உண்டு. அதில் கனிச உப்புக்களும் விட்டமின்களும் கூடக்கொஞ்சம் உண்டு.

பருவகாலமும் நிலத்தின் தன்மையும்.

பீற் சிழங்கு எல்லா இடத்திலும் வளரும். ஆனால் 3,000 அடிக்கு மேல் உயரமுள்ள பிரதேசத்தில் மிக நன்றாக வளரும்.

இனங்கள்.

வெளி நாடுகளிலிருந்து வரும் இதன் விதைகளில் மூக்கியமாக இரு இனங்களே பயிரிடுதற்குத் தகுதியானவை.

நடுகைமுறை.

பீற் சிழங்கு பயிரிடுவதற்கு சுமார் இரண்டொரு மாதங்களுக்கு முன்னர் நிலத்தை நன்றாகக் கிண்டி பசுளை போடவேண்டும். புதிதாகப் பசுளைபோட்டு பண்படுத்திய நிலத்தில் நட்டால் சிழங்குகள் நன்கு விளையமாட்டா.

விதைகளை ஒரு அங்குல ஆழத்தில் 12 அங்குல இடைவெளியுள்ள வரிசைகளில் 6 அங்குல இடைவெளிவிட்டு விதைக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு இடத்திலும் 3 முதல் 4 விதைகள் விதைக்கலாம். ஒரு கூரிய கம்பினால் சிறு துவாரங்கள் செய்து அவற்றில் நல்ல மண்ணைப்போட்டு நிரப்பி அதன் பின்னர் விதைகளைப் போட்டால் நல்ல பலன் கிடைக்கும். சுமார் 1 அடிநீர் விதை 100 அடி நீரமுள்ள ஒரு வரிசையில் விதைப்ப தற்குப்போதும்.

செய்கை பண்ணுதல் :

பயிர்கள் சுமார் 3 அங்குல உயரத்துக்கு வளர்ந்ததும் ஒவ்வொரு இடத்திலும் நல்ல செழிப்பான பயிரை நிற்கவிட்டு மற்றப் பயிர்களைப் பிடுங்கி எடுத்துவிட வேண்டும். பயிர் வரிசைகளுக்கிடையேயுள்ள மண்ணை அடிக்கடி கிண்டிவிட வேண்டும்.

சிழங்கு எடுத்தல்.

10-14 வாரங்களுக்குள் சிழங்கு கிண்டி எடுப்பதற்குத் தயாராகிவிடும். சிழங்கைக் கிண்டி எடுக்கும்போது அதன் தோலில் காயம் உண்டுபண்ணிவிடாதபடி ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டும். காயம் ஏற்பட்டால் அவற்றின் நிறம் கெட்டுவிடும். நிற வேறுபா டடைந்துள்ள எல்லா இலைகளையும் அப்புறப்படுத்தி மற்ற இலைகளை சுமார் 3 அங்குல உயரத்தில் வெட்டிவிட்டு தேவைப்படும்போது உபயோகிப்பதற்கு சேமித்து வைத்துக் கொள்ளலாம்.

7. கோவா.

இது மிகவும் பிரபலமான மரக்கறிப் பதார்த்தம். இதில் கனிச உப்புகள் அதிக முண்டு.

பருவகாலமும் நிலத்தின் தன்மையும்.

வாண்ட பிரதேசத்தில் நீர்ப்பாசன வசதியைக்கொண்டு சில விதைக் கோவா இனங்களை ஓரளவு வெற்றிகரமாகப் பயிரிட முடியுமெனினும் 5,000 அடிக்கு மேல் உயரமுள்ள பிரதேசத்தில்தான் இது செழித்து வளரும். தண்ணீர் ஊற்ற அல்லது நீர்ப்பாய்ச்ச முடியுமானால் வருடம் பூராவும் கோவா பயிர் செய்யலாம்.

இனங்கள்.

இலங்கையில் இரு இனங்கள் பயிரிடப்படுகின்றன. அவையாவன (1) விதைக்கோவா, இது வெளி நாடுகளிலிருந்து வரும் விதைகளைக் கொண்டு பயிரிடப்படுகிறது; (2) முளைக்கோவா, இது நீண்டகாலமாக உள்நாட்டுல் பயிர் செய்யப்பட்டுவரும் இனமாகும். தலைப்பு வெட்டிய கோவாவின் அடித்தண்டில் முளைக்கும் முளைகளைக்கொண்டு இது பயிர் செய்யப்படுகிறது.

விதைக் கோவாவின் முட்டை சிறிதாக ஆனால் இறுக்கமாகவும் கனமாகவும் இருக்கும். தூதிரிஷ்ட வசமாக இது ஒரு வித நோயினால் பாதிக்கப்படக் கூடியதாயிருக்கிறது. முளைக்கோவாவின் முட்டை மிகப் பெரிதாகவும் இறுக்கமில்லாமலும் இருக்கும். முந்திய இனத்தைவிட இந்த இனக்கோவா உருசியில் மிக மட்டமாக இருக்கும். ஆனால் நோயினால் பாதிக்கப்படுவதில்லை.

நடுகைமுறை.

விதைக் கோவா இனங்களின் விதைகளை ஒரு நாற்று மேடையில் சுமார் $\frac{1}{2}$ அங்குல ஆழத்தில் 2 அங்குல இடைவெளியுள்ள வரிசைகளில் விதைக்க வேண்டும். கன்றுகள் நான்று இலைகள் வரப்பெற்றதும் அவற்றைப் பிடுங்கிப் பாத்திகளில் 4 அங்குல இடைவெளிவிட்டு நடவேண்டும். அவை 4 முதல் 5 அங்குல உயரத்துக்கு வளர்ந்ததும் 2 அடி இடைவெளியுள்ள வரிசைகளில் 18 அங்குல தூரத்துக்கு ஒன்றாகப் பிடுக்கி நடவேண்டும்.

முளைக் கோவா இனங்கள் விஷயத்தில் முட்டை வெட்டப்பட்ட பின்னர் அடித்தண்டில் முளைக்கும் முளைகளை அவை சுமார் 2 அங்குல நீளமுள்ளனவாக இருக்கும்போது வெட்டி எடுத்து பாத்திகளில் 5 அங்குல தூரத்துக்கு ஒன்றாக நட வேண்டும். அவை 6 அங்குல உயரத்துக்கு வளர்ந்ததும் 3 அடி இடைவெளியுள்ள வரிசைகளில் 2 $\frac{1}{2}$ அடி தூரத்துக்கு ஒன்றாகப் பிடுக்கி நடவேண்டும்.

செய்கைபண்ணுதல்.

பயிர் வரிசைகளுக்கிடையேயுள்ள மண்ணை அடிக்கடி சிண்டி இளக்கிவிட வேண்டும். நிலத்தின் மேற்பரப்புக்கு ஒரு சதராயாருக்கு 2 அவுன்ஸ் வீதம் ஒரு உரக்கலவை போட்டால் நல்ல இறுக்கமான முட்டைகள் விளையும்.

வெட்டுதல்.

ஒவ்வொரு முட்டையும் நன்கு விளைந்ததும் அதன் அடித்தண்டிலிருந்து ஒரு கூரிய கத்தியால் வெட்டி எடுக்கப்படவேண்டும்.

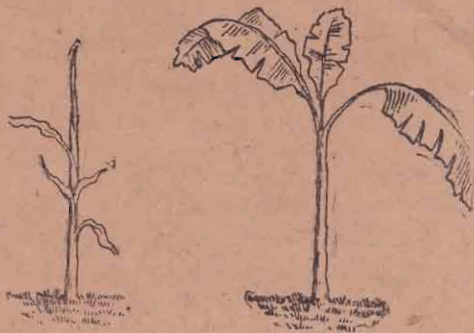
8. சாம்பல் வாழை.

சாம்பல் வாழைக்காய் ஒரு நல்ல மரக்கறிப் பதார்த்தம். அதில் கரிநீரகைகள் அதிகம் உண்டு. கனிச உப்புகளும் விட்டமின்களும் நியாயமான அளவு இருக்கின்றன.

நடுகைமுறை.

3 அடி அகலமும் 2 அடி ஆழமும் உள்ள கிடங்குகளைத் தோண்டி அவற்றில் நல்ல மேல் மண்ணும் கூட்டெருவும் சாம்பலும் கலந்து போட்டு நிரப்பி மேலே சிறு திட்ட உண்டுபண்ண வேண்டும். இந்தக் கிடங்குகள் ஒன்றி விரிந்து ஒன்று 8 அடி தூரத்திலிருக்க வேண்டும். நோயில்லாத வாழைகளி லிருந்து நல்ல செழிப்பான கிழங்கு உள்ள மட்டங்களைத் தெரிந்தெடுக்க வேண்டும்.

வாள் போன்ற அல்லது ஒடுக்கமான இலைகள் உள்ள மட்டங்கள் (படம் 26, இல. 1) அகலமான இலைகளை யுடைய மட்டங்களை (படம் 26, இல. 2) க்காட்டிலும் சிறந்தனவாகும்.

படம் 26.—(1) வாள்போன்ற இலைகள் உள்ள மட்டம், (2) அகலமான இலைகள் உள்ள மட்டம்.

செய்கைபண்ணுதல்.

வாழைகள் நிலைத்ததும் ஒரு அடியில் இரண்டுக்கு அதிகமான மட்டங்கள் வெடிக்க விடக்கூடாது. மேற்கொண்டு மட்டங்கள் வெடித்தால் அவ்வப்போது அவற்றை அகற்றி விட வேண்டும். ஒரு வருடத்துக்கு ஒரு தடவை ஒவ்வொரு வாழை அடிக்கும் கூட்டெரு போட வேண்டும். (ஒரு அடிக்கு 4 கூடை 80 ருத்தல்).

குலைவெட்டுதல்.

வாழை நட்டு 9 முதல் 12 மாதங்களில் முதலாவது குலை போடும். அதை வெட்டி எடுத்ததும் தாய் மரம் வெட்டி வீழ்த்தப்பட்டு விடவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் மட்டங்கள் துரிதமாக வளரும். பெரிய மட்டம் தாய் வாழையின் இடத்துக்கு வந்து விடும். அத்துடன் இரண்டு மட்டங்களை வரள்விட வேண்டும். இந்த மட்டங்கள் ஒவ்வொன்றும் குலைபோட 12 முதல் 16 மாதங்கள் பிடிக்கும். ஆகவே ஒரு வருடத்தில் ஒவ்வொரு வாழை அடியிலுமிருந்து இரண்டு குலைகளை எதிர்பார்க்கலாம். சுமார் 5 வருடங்களுக்கு ஒவ்வொரு வாழை அடியும் திருப்திகரமாகக் குலைகள் தரும். அதன் பின்னர் வாழைகளை வேரோடு பிடுங்கிவிட வேண்டும்.

காய்கள் நன்றாக முற்றியபின்னரே குலைகளை வெட்டவேண்டும். எந்த வாழையிலும் நோயின் அறிகுறி காணப்பட்டால் அந்த அடியை அப்படியே அப்புறப்படுத்திவிட வேண்டும். அப்படிச் செய்யாவிட்டால் மற்ற வாழைகளுக்கும் அந்நோய் தொற்றிவிடும்.

அத்தியாயம் 13.

பழவர்க்கங்கள்.

1. பப்பாளி.

பப்பாளிப் பழத்தின் கொஞ்சம் கரிநீரகைகள் உண்டு. கரோடினும் விட்டமின் "சி" யும் அதில் நிறைய உண்டு.

வீட்டுத் தோட்டங்களில் உண்டுபண்ணுவதற்குப் பப்பாளி மிகவும் உபயோகமானதாகும்.

பருவகாலமும் நிலத்தின் தன்மையும்.

ஈரப்பிரதேசத்தில் வரட்சிக்காலமல்லாத எக்காலத்திலும் இதை நடடு உண்டுபண்ணலாம். வரண்ட பிரதேசத்தில் நீழல் உள்ள இடத்தில் இதை நீர்பாய்ச்சி வளர்க்கவேண்டும். பப்பாளி சுமார் 2,000 அடிவரை உயரமுள்ள இடத்தில் நன்றாக உண்டாகும். தண்ணீர் தங்கி நிற்காத நிலத்தில் இதை உண்டுபண்ண வேண்டும்.

இனங்கள்.

நீண்ட காய்களும் உருண்டைக் காய்களும் காய்க்கும் இனங்களும், பெரிய காய்களும் சிறிய காய்களும் காய்க்கும் இனங்களும் பப்பாளியில் உண்டு.

நடுகைமுறை.

விதைகளை நன்கு கனிந்த பழங்களிலிருந்து தெரிந்தெடுத்தாக் கழுவி மேற்கோலை அப்புறப்படுத்திவிட்டு உடனே விதைக்கலாம் அல்லது நிழலில் காயவைத்துப் பின்னர் விதைக்கலாம். பப்பாளி விதையை சட்டிகளில் அல்லது பெட்டிகளில் சுமார் $\frac{1}{2}$ அங்குல ஆழத்தில் விதைக்க வேண்டும். விதைகள் 3 முதல் 4 வாரங்களில் முளைக்கும். முளைகள் மேலே தெரிந்ததும் அவற்றைப் பிடுங்கி ஒரு மேடையில் 6 அங்குல இடை வெளிவிட்டு நடவேண்டும். மேடையில் சுமார் ஒரு மாத காலத்துக்கு நின்ற பின்னர் ஒவ்வொரு கன்றினதும் வேர்களைச் சுற்றிபுள்ள மண்ணை அவற்றைப் பெயர்த்து எடுத்து 2 அடி அகலமும் 2 அடி ஆழமுமுள்ள நன்கு பசுனை போடப்பட்ட சிடங்குகளில் நடவேண்டும். இக்கிடங்குகள் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று 8 அடி தூரத்திலிருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு சிடங்கிலும் நான்கு கன்றுகளை நடவேண்டும்.

படம் 27.
பப்பாளிக் கன்று.

செய்கைபண்ணுதல்.

பப்பாளி மாங்கள் புஷ்பிக்க ஆரம்பித்ததும் ஆண்மாங்களை அழித்துவிட்டு ஒவ்வொரு சிடங்கிலும் மிகச் சிறந்த பெண்மரம் ஒன்றை மட்டுமே நிற்கவிட வேண்டும்.

கனி பறித்தல்.

6 முதல் 10 மாதங்களில் மாங்கள் காய்க்க ஆரம்பிக்கும். நெருக்கமாகக் காய்க்கும் மாங்களாயிருந்தால் காய்கள் இடைஞ்சலின்றி நன்கு பருப்பதற்குப் போதிய இடம் இருக்கக் கூடியதாக சில காய்களைப் பறித்துவிட வேண்டும்.

2. பாஷன் பழம்.

பாஷன் பழத்தில் கரிநீரகைகள் அதிகமுண்டு. நியாயமான அளவு கனிச உப்புக்கும் விட்டமின் "சி" யும் இருக்கின்றன.

படம் 28.—கொடியுடன கூடிய ஒரு பாஷன் பழம்.

பருவகாலமும் நிலத்தின் தன்மையும்.

மஞ்சள் நிற இனம் (படம் 28) பள்ளப்பிரதேச ஈரப்பிராந்தியங்களிலும் ஊதாவர்ண இனம் மேட்டுப் பிரதேசத்திலும் உண்டாகும்.

நடுகைமுறை

விதைகளையாவது பதியங்களையாவது நடலாம். விதைகளை உபயோகிப்பதாயிருந்தால் அவற்றை முதலில் பெட்டிகளில் அல்லது சட்டிகளில் அல்லது பாத்திகளில் விதைக்க வேண்டும். கன்றுகள் 6 முதல் 8 வாரப் பயிரானதும் அவற்றைப் பிடுங்கி நல்லமேல் மண்ணும் சுட்டெருவும் சாம்பலும் கலந்து போட்டு நிரப்பப்பட்ட 1½ அடி அகலமும் 1½ அடி ஆழமும் உள்ள கிடங்குகளில் நடவேண்டும். இக்கிடங்குகள் கம்பி வேலி அல்லது பந்தல் ஓரமாக 15 அடி தூரத்துக்கு ஒன்றாக இருக்கவேண்டும். செடிகள் கொடிவிட ஆரம்பித்ததும் அவற்றைப் படருவதற்குப் விடித்துவிட வேண்டும்.

செய்கைபண்ணுதல்.

புதிதாக முளைக்கும் கிளைகளில் மட்டுமே காய்க்கள் காய்க்குமாகையால் ஒவ்வொரு பருவகாலத்திலும் காய்கள் புறிக்கப்பட்டபின்னர் பக்க வாட்டில் செல்லும் கொடிகளைத் தாய்க்கொடியிலிருந்து 2 அல்லது 3 கணுக்களுக்குகிடையில் ஒழுங்காக வெட்டிவிடவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் கிளைகள் புதிதாக முளைக்கும். பழைய கொடிகளை மழையில்லாதபொழுது வெட்டக் கூடாது.

கனிபறித்தல்.

கொடிகள் இரண்டாவது வருடத்தில் காய்க்க ஆரம்பித்து 5 வது வருடம் வரை கனிதரும். 5 வது வருடத்தில் மீண்டும் நடுதல் வேண்டும். ஒரு வருடத்தில் இரண்டு தடவை காய்கள் காய்க்கும். 20 படம் 29.—பிடுங்கி நடுவதற்குத். அடி நீளமும் 3 அடி உயரமும் உள்ள ஒரு கொடியி தகுதியான பாஷன் பழக்கன்று விருந்து சுமார் 100 காய்கள் பெறலாம்.

3. வாழை.

வாழைப்பழம் எல்லா வகுப்பு மக்களும் தமது ஆகாரத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளும் பழங்களில் பிரதானமாகும். இது வருடம் முழுவதும் கிடைக்கும்.

இனங்கள்.

வாழையில் அனேக இனங்கள் உண்டு. அவற்றில் முக்கியமானவை பின்வருவன :— கப்பல், சுவந்தல், மருத்துவ, இதரை, கதலி, யானை.

சாம்பல் வாழையைப்போலவே இதையும் பயிரிட்டு குலைகள் வெட்டலாம். ஆனால் பழம் உருசியாயிருப்பதற்காக குலைகள் நன்கு முற்றும்வரை வாழையிலேயே இருக்க வேண்டும்.

மிகச் சிறந்த இனங்களான—கப்பலும், சுவந்தலும் துரதிர்ஷ்டவசமாக வெகு இலகுவில் நோய் பீடிக்கக்கூடியனவாயிருப்பதால் அவற்றை நட்டு உண்டாக்குவதில் மிகுந்த கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும்.

தேசீய உணவு உற்பத்தி இயக்கப்

பிரசுரங்கள்.

வெளிவந்திருப்பது :

யுத்த கால உணவு—என்ன உண்ண வேண்டும்?
ஏன் உண்ண வேண்டும்?

வெளிவரவிருப்பவை :

உங்கள் உணவு—

யுத்த கால உணவு—நெல் விளைவைப்
பெருக்கும் விதம்

யுத்த கால உணவு—வயல்களில் பயிரிட
வேண்டியவை

இலவசப் பிரதிகளுக்கு எழுதவும்.—

பொதுஜனப் பாதுகாப்புப் பகுதி—தேசீய உணவு உற்பத்தி இயக்கம்,
தயால் பெட்டி 527,
கொழும்பு.

சேசிய உணவு உற்பத்தி செயற்கை
பொதுநலப் பாதுகாப்புப் பகுதி, ஸென்ட்ரல்